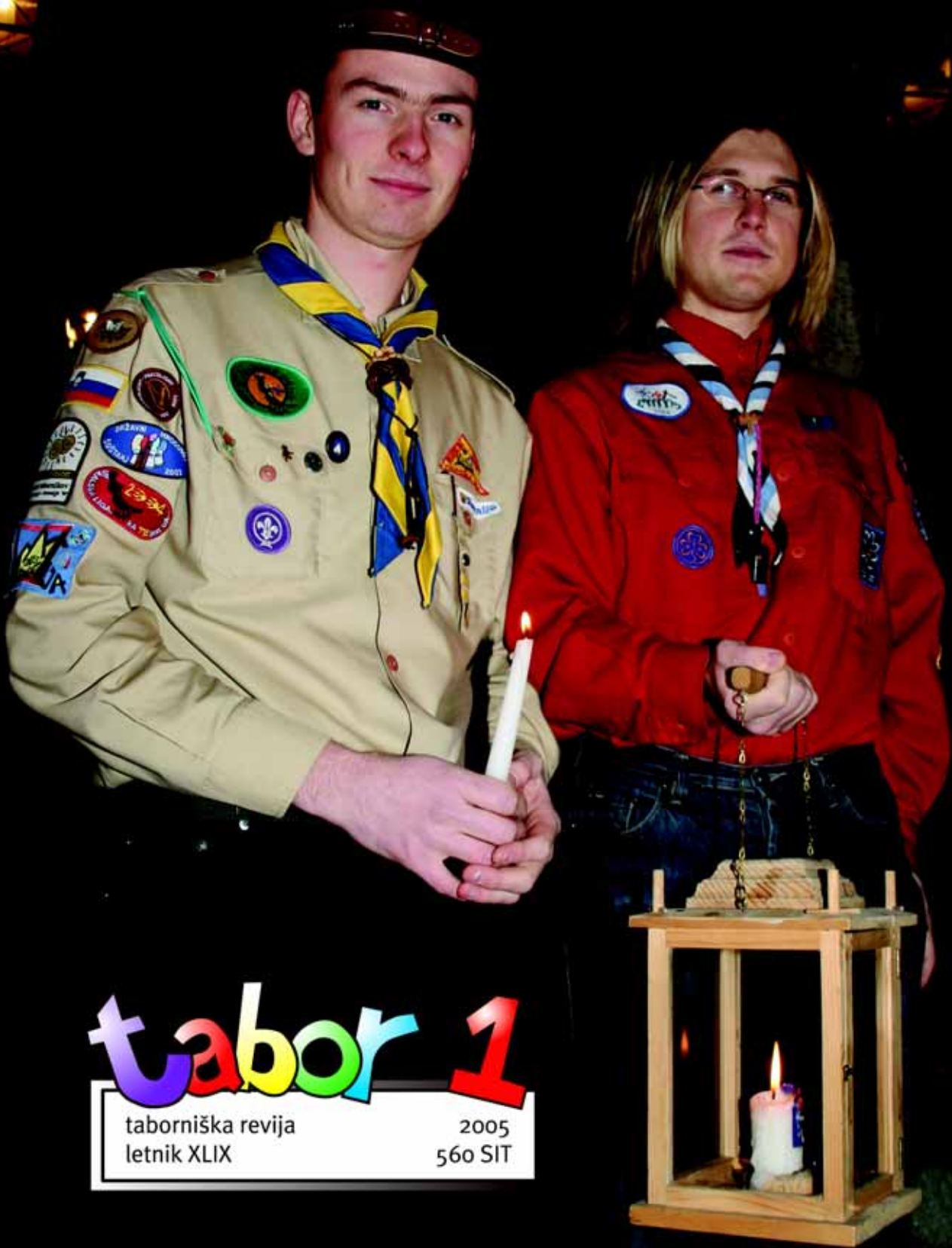

tabor 1

taborniška revija
letnik XLIX

2005
560 SIT

AKTUALNO

- 4 Tema meseca
- 7 Taborniške novice
- 10 Taborniški vestnik
- 12 Klepet
- 14 Kolumni
- 16 Mednarodna stran
- 17 KOPR

POTEPANJA

- 18 ZNOT
- 20 Eurojam
- 21 Intervju
- 24 Tabor na obisku

RAZVEDRILO

- 38 Iz taborniške pesmarice
- 39 SOS
- 40 Faca
- 41 Koktajli
- 42 Dotik
- 43 Ježkov kotiček
- 44 Fotostrip
- 46 Igra
- 46 Rebus
- 46 Stric volk
- 47 Nagradna križanka

STROKOVNO

- 26 Taborniška fotografija
- 28 Predstavitve rodov
- 29 Kosobrinovi pripravki
- 30 Astronomija
- 31 Adrenalin
- 32 Naredi si sam
- 33 Taborniška znanja
- 34 Orientacija
- 35 ŽVN
- 36 Nasveti vodjem
- 37 Vozli

Avtor celostranske fotografije na 2. in 3. strani novembrskega Tabora je Miha Stražiščar in ne Toma• Sinigajda - SiNi kot smo pomotoma zapisali. Za napako se opravičujemo! Uredništvo

KDAJ?

28. - 29. januar

21. - 27. februar

22. februar

28. februar - 6. marec

11. - 13. marec

19. marec

KAJ?

ZOT (Rod XI. SNOUB)
Maribor

Zimske počitnice (ostali)

Dan ustanovitelja
Founder's day/thinking day

Zimske počitnice (LJ in MB)

Seminar za organizatorje in izvajalce
taborjenj

Dan KO (Dan komisije za taborniški
program)

KDO?

zot@rutka.net
bojan.krizan1@guest.arnes.si

www.scout.org
www.waggs.org

pisarna ZTS (01/300 08 20)
ZTS@rutka.net

kopr.rutka.net

V.D. glavnega in odgovornega urednika: Aleš Cipot

Pomočnik urednika: Miha Bejek

Urednik fotografije: Blaž Verbič

Predsednik izdajateljskega sveta: Igor Bizjak

Novinarji in sodelavci: Barbara Bačnik, Maruša Baša, Aljoša Bizjak, Sergeja Bogovič, Jure Brankovič, Tina Bržan, Meti Buh, Borut Cerkvenič, Tanja Cirkvenič, Ajda Drozg, Miha Eder, Jure Habjanič, Irena Jeretina, Klemen Kenda, Primož Kolman, Blaž Kovačič, Jernej Kovačič, Frane Merela, Dušan Petrovič, Tadej Pugej, Tone Simončič, Aleš Skalič, Iris Skrt, Matic Stergar, Tomaž Sinigajda, Katjuša Šavc, Goran Tomšič in Jasna Vuradin Popovič.

Lektoriranje: Špela Gorup.

Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sofinancira Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport Republike Slovenije.

NASLOV UREDNIŠTVA:

Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org. WWW: <http://www.zts.org>.

Cena posameznega izvoda je 560 SIT, letna naročnina je 4900 SIT, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštino.

Transakcijski račun: 02010-0014142372.

Rokopisov in fotografij ne vračamo.

Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto.

Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu.

DDV je vračunan v ceno.

Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana.

Tabor je tiskan na papirju SORA mat lux, proizvajalca Goričane, Medvode d. d..

Številka je bila tiskana skupaj s prilogo v nakladi 3800 izvodov.

Poština plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792. ISSN 0492-1127

Naslovnica: Blaž Verbič

Sandi Glinšek (predstavnik ZTS) in Tomi Tomšič (predstavnik ZSKSS) z Lučjo miru pred mestno hišo v Ljubljani.

UVODNIK

Dobrodošli GG-ji!

Končno! Dolgo smo čakali na ta januarski dan, ko je izšel novi Tabor. Odlej so tudi uradno gozdovnice in gozdozniki ena izmed ciljnih skupin revije, kar je tokrat največja novost. Res je, da smo se že od septembrske številke pripravljali na to spremembo in vključevali nove in posodabljali dotedanje rubrike. Tudi kakšno eksperimentiranje smo si medtem dovolili. Nekateri avtorji so v decembrski številki zaključili z ustvarjanjem dosedanjih rubrik, luč sveta so ugledale nove rubrike.

Vsekakor si ne ustvarjamo iluzij, da boste bralci odslej prebrali ves Tabor od naslovne pa do 48. strani. Zanima me, koliko izmed vas vsak dan kupi dnevni časopis in vsak teden priljubljeno revijo? In koliko vas prebere ves časopis oz. revijo od naslovne do zadnje strani? Torej, zakaj bi naj bil Tabor izjema? Več ali manj bo ostalo tako, kot je bilo. Nekateri boste prebrali večji del revije, spet drugi jo boste samo prelistali, redki posamezniki jo bomo prebrali v celoti, četrti pa še vedno godrnjali, da niste zadovoljni in da to še vedno ni to. Ob tem dejstvu ne morem mimo, ne da bi omenil Juda Goldsteina. *Goldstein, star 92 let, je doživel pogrome na Poljskem, koncentracijska taborišča v Nemčiji in vrsto drugih preganjanj Judov. "O Gospod," je rekel, "ali ne drži, da smo Judje tvoje izvoljeno ljudstvo?" Nebeški glas je odgovoril: "Da, Goldstein, Judje ste moje izvoljeno ljudstvo." Goldstein odmrne: "Ali ne bi bil čas, da bi si izbral kakšno drugo?"*

Taborova ekipa je z veseljem sprejela GG-je med ciljne skupine revije. Ne glede na to, da vsaj še slabega pol leta Tabora ne bodo prejeli na dom kot so do sedaj prilogo Gozdovnik. Ker priloge za najmlajše - Medota ni v sprejetem finančnem načrtu za leto 2005, bodo prej ali slej tudi najmlajši med nami postali ena izmed ciljnih skupin revije. Priznamo, da nam to ne "diši" preveč, vendar smo zaradi reševanja problematike pripravljeni tudi na to.

Tisto, kar močno pogrešamo tudi ustvarjalci Tabora, ni le pika na i, ampak predvsem v zaznavi bralcev še marsikaj več. Govorim o novi oziroma o spremeni obliki revije. Žal se spopadamo z vrsto omejitev in prisiljeni smo delati korak za korakom. Spremenjeno obliko načrtujemo najpozneje v julijško-avgustovski številki. To, kar vam ponujamo v tej številki, nikakor ni končna limita naše ekipe. To tudi ni nekaj fiksnega, kar bi ostalo nespremenjeno, saj bomo Tabor po potrebah in navdihu še vedno spreminjali.

Naj vam bo Tabor v pomoč pri vodenju enot, v prijetno branje, razširjanje obzorij. Karkoli, samo da ga boste tako kot njegovi ustvarjalci vsak drugi petek v mesecu nestrno pričakovali.

Aleš Cipot

KOLUMNA

Luč miru iz Betlehema 2004 Pridi k sebi

Včasih mora človek daleč, da pride v svoje srce, včasih pa gre daleč, da vanj ne bi prišel.

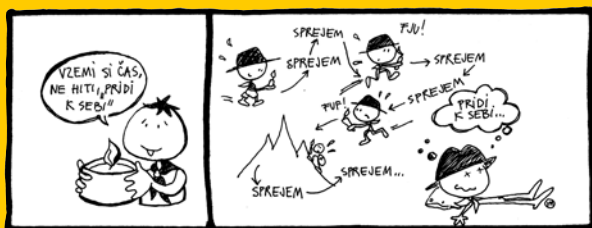
Tako je nagovarjal vse ljudi dobre volje prvi stavek poslanice letošnje akcije Luč miru iz Betlehema. Čas, v katerem živimo ta trenutek ljudje, prevečkrat brezglavo in napeto porabljam za hitenje. Hitimo v šolah, na delovnih mestih, po nakupih ... Vse premalo časa si jemljemo zase. Ne znamo ustaviti koraka, se zazreti okrog in prisluhniti samemu SEBI. Pot, po kateri stopamo celo življenje, je dokaj kratka. Zato bi bilo napačno, če bi čas porabili le za hrepenenje po materialnih dobrinah. Kajti materialno bogastvo posameznika je merljivo. Zagotovo pa ni izmerljivo notranje bogastvo, ni merila, ki bi izmerilo naše notranje duhovne občutke.

Človek, ki podari, prenese ali raznaša majhen "plamenček", majhno svečko, se šele kasneje zave, kako malo je potrebno, da osreči drugega in kako malo je potrebno, da naredimo veliko dobro delo drugemu ter nenazadnje sebi. Plamen, ki simbolizira vrednoto MIRU, res prihaja iz kraja, kjer se je rodil Jezus Kristus, a je vendarle namenjen vsem. Namenjen je tebi, meni, njemu ... Vsak si simbol Luči miru iz Betlehema razlaga po svoje. Prvemu pomeni MIR, drugemu LJUBEZEN, tretjemu VERO in četrtemu UPANJE. To so nedvomno vrednote, ki jih ima samo človek, vsak človek si vsaj eno od njih resnično želi. Od teh štirih je zagotovo najdražja beseda UPANJE. Če ima človek upanje, bo zagotovo lahko upal še na ostale tri.

Veseli me, da se je mojemu vabilu v odbor za pripravo LMB pri ZTS odzvalo kar nekaj ljudi. Lahko rečem, da skoraj vsaj po en predstavnik iz vsakega območja. Ponosen sem na vas, ki ste si vzeli čas in širili poslanstvo letošnje akcije. V odboru pa upamo, da se bo akciji pridružil še več rodov. Slabo bi bilo, da ne bi izkoristili enkratne možnosti za sodelovanje, priložnosti osrečiti sebe in drugega. Le tako bomo skupaj vsaj simbolično gradili boljši svet.

Ne obotavljaj se, ne tekaj brezglavo naokoli, ne hiti ... ampak "Pridi k sebi!"

Sandi Glinšek,
vodja odbora LMB pri ZTS

Risba: Meti

Po upanje na Dunaj!

Z nestrpnostjo sem pričakoval pot na Dunaj. Po pravici povedano, res nisem vedel, kaj naj pričakujem od te poti. Nisem vernik in do sedaj tudi nisem verjel v pomen **Luči miru iz Betlehema**. Bil sem tudi precej skeptičen glede katoliških skavtov in kako se bom ujel z njimi. Kaj kmalu sem ugotovil, da se krepko motim.

Na pot smo krenili v zgodnjih jutranjih urah. Naša odprava je postala popolna šele v Mariboru, kjer smo pobrali zadnje potnike. Mislim, da o tem, kako smo skavti res dobra družba, res ni potrebno zgubljati besed. Prav vsak član odprave je dal svoj delež pri medsebojnem spoznavanju in pri ustvarjanju zanimivih debat. Na odpravi so bili prisotni člani organizacij ZTS, ZSKSS, ZBOKSS in SZSO. Res pisana družčina. Vendar med nami ni bilo razlik. Vsi smo skavti. Tako so nam na poti na Dunaj katoliški skavti pomagali pri zgibanju naših taborniških srajčk, ki smo jih kasneje na svečani **ekumenski** prireditvi delili med ostale skavte in s tem **promovirali našo organizacijo!** Pot je minila zelo hitro in po krajšem kroženju po dunajskih ulicah smo prišli na cilj. Prireditve je bila zame nekaj nepozabnega. Toliko skavtov na enem mestu in vsi so tukaj, da najdejo upanje in ga razdelijo ljudem. Šele tu sem spoznal, kako velik pomen ima lahko **Luč miru iz Betlehema**. Vsak ima priložnost, da upanje deli med ljudi, čeprav samo v obliki simboličnega plamena.

Po končani prireditvi smo odšli v skavtski center, kjer smo se nastanili po sobah in si skuhalo večerjo. Da pa dneva ne bi bilo prehitro konec, smo odšli na prav poseben sprejem.

TEMA MESECA

Prireditve, odprave, sprejemi, raznosi ...

Na ta sprejem so bile povabljene vse skavtske odprave, ki so noč preživele na Dunaju. Ker smo pač Slovenci in brez petja ne gre, smo tam pokazali naše pevske sposobnosti. Italijanski in nemški skavti nam niso ostali nič dolžni in kmalu se je večer prelevil v pravo skavtsko zabavo s petjem in plesom. Imeniten večer je trajal pozno v noč in po krajšem sprehodu po prelepo okrašenih mestnih ulicah smo se odpravili spat.

V nedeljo zjutraj smo odšli k **sveti maši v latinščini** poslušat slavne Dunajske dečke. Ugotovili smo, da so malce boljši pevci od nas. Ampak res samo za kakšen odtenek boljši. V dopoldanskem času smo si ogledali še **cesarsko** zakladnico, božični sejem in mestne znamenitosti.

Pot domov je bila zelo zabavna. Veliko je bilo petja in pripovedovanja šal. Ker pa je bila tudi utrujenost precejšnja, je marsikdo za krajši čas zadremal. Ob prihodu v Ljubljano je sledilo mučno poslavljanje od vseh novih prijateljev. S težkim srcem smo se poslovili in si obljubili, da se še kdaj vidimo.

Rad bi se zahvali Sandiju za povabilo in priložnost, da sem lahko sodeloval pri tej odpravi in tudi prav vsakemu udeležencu za izjemno dobro družbo in čudovit vikend, v katerem sem PRIŠEL K SEBI, spregledal in se veliko novega naučil. Ponosen sem, da sem skavt!

HVALA VSEM!

SiNi

Letošnjo akcijo smo na državnem nivoju kreativno skupaj pripravljale štiri slovenske skavtske organizacije (ZSKSS, ZTS, ZBOKSS in SZSO). Že lani, ko smo z geslom ustvarili družino, smo tako skupaj z enim avtobusom odšli po plamen Luči miru iz Betlehema (LMB) na Dunaj. Letos je akcija potekala že šestnajstič, v Sloveniji pa štirinajstič. Z zelo provokativnim geslom smo želeli vzpodbuditi posameznika, da prisluhne besedam, ki ga nagovarjajo v poslanici.

Prav zagotovo smo si vsi želeli, da bi tako kreativno sodelovali tudi na lokalnem nivoju. Pa so marsikaterem kraju ostale samo želje in prazne besede, naj si bo ene ali druge strani. Zato je potreben pogovor in dogovor. Ker samo tako lahko človek svoje želje, interese in cilje uresniči.

Zastavonoše na poti! foto: arhiv RJZ

Najprej smo v torek, 14. decembra, LMB odnesli na Urad za verske skupnosti, naslednji dan pa v Generalštab Slovenske vojske, kjer je LMB med božičnico sprejel minister za obrambo gospod Karl Erjavec. Nekaj minut po tej slovesnosti je plamen sprejel še poveljnik 1. brigade SV polkovnik Branimir Furlan. Poveljnik je še posebej poudaril in pohvalil dobro sodelovanje med taborniki iz Šaleške doline, kar nam je bilo v čast ter ponos. V zelo sproščenem in prijateljskem ozračju smo pri obeh slovesnostih sodelovali z vojaškimi duhovniki, ki so pripravili božičnice.

Med vikendom sta sledili osrednji prireditvi v Ljubljani in Mariboru. V Mariboru je bila sveta maša, ki jo je vodil mariborski škof dr. Franc Kramberger. Okrog 50 tabornikov iz

TEMA MESECA

Naši predstavniki na prireditvi v Mariboru! foto: arhiv RJZ

koroško-šaleškega-zgornjesavinjskega območja je planen prevzelo pri maši, pri kateri so imeli večinsko vlogo člani ZSKSS, kar pa gotovo ni bil pozitiven odnos do naše organizacije. Po maši so se v škofijski avli pridružili še mariborski taborniki. Prireditev je s svojim govorom nedvomno obogatil mariborski župan Boris Sovič, glasbeno piko na i pa je dodal štajerski glasbenik Peter Januš.

Največji, če ne največji pa zagotovo najvišji, podvig pri akciji LMB je opravila mešana odprava (ZTS - RJZ & ZSKSS) do Kredarice in nekateri celo na sam Triglav.

Po za večino skavtskih stegov in taborniških rodov je minil zelo naporen predpraznični vikend. V ponedeljek je sprejel LMB in organizatorje predsednik RS dr. Janez Drnovšek. Po-Luč miru se neustavljivo širi. foto: arhiv RJZ

govor je potekal zelo sproščeno. Predsednika je zanimalo stanje in vključevanje mladih v naše organizacije. Vsem je zaželel vse dobro med prazniki in tudi v novem letu. Sledili pa so še sprejemi v Zavodu Zarja (njim bomo namenili letošnje prostovoljne prispevke), v Parlamentu in pri nadškofu gospodu Alojziju Uranu.

Zagotovo ste pripravili kaj tudi v vašem rodu ali območju na temo letošnje akcije Luč miru iz Betlehema. Hvala vam, ker ste na ta način naredili najmanj 3 dobre stvari oz. tri dobra dela. Osrečili ste druge, sebe in naredili dober vtis na ZTS. Hvala vam!

Sandi Glinšek,
vodja odbora LMB pri ZTS

Kljub veliki množici je Sandi razdelil luč prav vsakemu čakajočemu!
foto: SiNi

LMB v Ljubljani

Prireditev je bila res odlična. Po ekumenskem bogoslužju v cerkvi Marijinega oznanjenja na Tromostovju v Ljubljani se je dogajanje preselilo na Magistrat oz. pred mestno hišo. Nagovori pomembnejših osebnosti so bili na veselje vseh prisotnih kratki in zanimivi. Sledila je kratka igra, v kateri so sodelovali pripadniki vseh skavtskih organizacij v Sloveniji, ob kateri so se gledalci malce nasmejali. Po njej se je začel plamen deliti med ljudi. Da ne bi prišlo do kakšne nesreče oz. prerivanja, je za red poskrbela zelo dobro organizirana taborniška varnostna služba. Naša pričakovanja so bila izpolnjena, saj se je prireditve udeležilo veliko število ljudi. Z veseljem je bilo gledati staro in mlado, kako z "lučko" v rokah in nasmehom na obrazu odhajajo svojo pot. Mi smo svoje naredili. Sedaj je čas za vas, da pridete k sebi!

SiNi

Taborniška filatelija

1. Pow-Wow, mednarodni zlet gozdnikov in gozdnovic. Izšle so tri zletne razglednice. 31. julija 2004 je bil na pošti 6250 Ilirska Bistrica na voljo taborniški poštni žig. Avtor osnovnega znaka zleta (tudi žiga) je Igor Ajdišek. Pravilni poštni taborniški žig je priredil Tone Simončič, ki je pripravil filatelistično razstavo v taborniškem domu. Izdanih je bilo več filatelističnih artiklov ... tiskani ovitek prvega dne "Zveza tabornikov Slovenije, št. 1/04", tiskani ovitek prvega dne "Društvo tabornikov Rod Rožnik /št. 16/", dotiski na dopisnicah "Društvo tabornikov Rod Rožnik, št. 17 in št. 18.", dotisk št. 16 je delo Igorja Bizjaka iz še ne izdanega priročnika Šege in navade, ostali dve dopisnici imata stare taborniške motive. Na tabornem prostoru je ob slavnostni otvoritvi zleta delovalo izpostavljeno okence pošte 6250 Ilirska Bistrica, kjer so obiskovalci lahko žigosali pošto s priložnostnim taborniškim žigom.

Tone Simončič

Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu tabor@rutka.net. Rok oddaje člankov za februarско številko je 20. januar.

Uredništvo

80-letnica uporabe imena TABORNIK

11. decembra 2004 so klubovci filatelističnega kluba v Rodu Rožnik počastili 80 let prve uporabe imena "tabornik". Pred 80. leti je namreč Hinko Pajer - Rdeči volk predlagal, da bi za mladinska vzgojna gibanja kot so bili tedaj skavti, gozdniki, katoliški skavti in še nekatera manjša, uporabljali skupno ime tabornik. Svojo zamisel je obrazložil leta 1924 v 89. številki Narodnega dnevnika.

Na ta dan je bila odprta večja taborniška filatelistična razstava, kjer smo si lahko prvič ogledali tudi jugoslovansko taborniško pošto med obema vojnama in celotno taborniško filatelistično bero evropskih držav. Seveda le osnovno gradivo znamke in nekaj ovitkov prvega dne.

Rod Rožnik je izdal dotiskano dopisnico št. 19, avtorja Igorja Bizjaka (ilustracija iz knjige Šege in navade). Prav tako je Igor Bizjak grafično oblikoval dokaj zahteven žig za odtis. Celotno zadevo je pripravil T. Simončič, ki je "odkril" tudi desetletja staro karikaturu Henrika Pajerja, delo slikarja Otmarja Drelseja. Otmar je bil namreč dlje časa tudi član Rodu Rožnik, njegova hči pa tajnica, tedaj še odreda. Njegova karikatura je uporabljena v negativu na tiskani dvobarvni ovojnici "Društvo tabornikov Rod Rožnik /št. 20./". Otmar je karikiriral več oseb gozdnikov in tako na svojstven način obeležil slovensko posebnost v jugoslovanskem prostoru - gozdnovištvu.

Tone Simončič

TABORNIŠKE NOVICE

Zimsko jesenovanje?

Smo precej časa tuhtali, ali smo imeli zimovanje ali jesenovanje. Kot da je to sploh važno? In naši GG-ji (zbralo se jih je 40) so od 26. do 28. novembra v majhni vasi (Bele Vode nad Šoštanjem) v objemu neokrnjene narave uživali kot že dolgo ne! Program "zimovanja" je bil zelo dobro pripravljen (Mitja Urbanc slava ti) in zato se je vseskozi nekaj dogajalo. Tako se je prvi večer odvijala prava ljudska taborniška dražba. Ponudba je bila zelo pestra in marsikateri tabornik je dobil novega lastnika. V soboto so se GG-ji učili osnov orientacije, popoldne pa je sledilo praktično usposabljanje. Sledil je zabaven večer v imprologi in točno ob polnoči tudi sprejem novih GG-jev. Tu so nam pomagale čarovnice! Naslednji dan smo čistili okolico in se opoldan odpravili domov. "Le zakaj je že konec?" se je marsikdo spraševal ob odhodu!

SINI

Se čisto frišni GG-ji so na orientaciji za seboj pustili prav vse ostale udeležence in zaslueno nazdravili svoji zmagi! Foto: Sini

Vabilo na Nočno orientacijsko tekmovanje (NOT) 2005

V soboto, **19.marca 2005**, zvečer boš hodil/a po mestnih ulicah in se spraševal/a, kam so vsi odšli. Kam drugam kot na NOT 2005 v bližnjo okolico Ljubljane! Če si raje sam/a, ostani doma, če si rad/a v dobri družbi, potem ti je najbrž jasno, kje boš takrat. Pridi na NOT na nočno norenje po gozdu.

Naj se tre tabornikov na NOT-u!

Rod Močvirski tulipani

In memoriam

MATJAŽ ROZMAN - SOLDAT, rojen 25. julija 1968 v Predosljah, se je tabornikom GORENJSKEGA ODREDA v Cerkljah priključil 1988. leta, kjer je že delovala njegova družica Marinka kot blagajničarka odreda.

Zaradi svoje aktivnosti, znanja, iznajdljivosti, vedrosti, kitare, dolgega seznama taborniških in ostalih pesmi, predvsem pa čudovitega značaja, je takoj postal upravni član. Izvajal in sodeloval je na različnih akcijah, letovanjih, srečanjih na lokalni in občinski ravni. Včasih smo kolebali: "Bi šli ...? Bi se lotili ...? Bi nam uspelo ...?" Matjažev odgovor je bil na dlani: "Gremo ... To bomo zrihtal." Po vojaško odločno, morda je zato nosil ime Soldat.

Ko je okrog 1991. "GO" razpadel, je Matjaž nadaljeval prejšnje sodelovanje med kranjskimi taborniki.

Od 24.decembra 2004 Matjaža ne bomo več srečevali.

Hvala ti za vse, Matjaž. Radi se te bomo spominjali.

V imenu tabornikov GO takratna starešina L. Skubic

Srečanje Kluba starejših grč RSO

4. decembra so se v neki "fajni" gostilni pri Kranju zbrale kranjske grče RSO-ja z namenom potegniti črto pod uspešnim letom. Predsednik kluba Danilo Kodrič - Fč je povzel lanski zajeten program, šlo pa je nekako takole: vstop v leto 2004 so družno praznovali na Jelovici, smučali so na

Starem vrhu, na Cerknem in Voglu pri -19°C. V Besnici so organizirali nočno sankanje ob polni luni in se februarja kulturno udeleževali z ostalimi člani rodu.

Klub je zimoval na Zatrniku pri Idriji, kjer je bilo deževno in mokro, ampak pravijo, da so se "vseen fajn imel". V marcu so si v Besnici ogledali igro *Politika, bolezen moja*, šli pa so tudi že na morje v zasedbi 31 udeležencev. Aprila pa se spominjajo v luči pohoda na Bolnico Franjo, kjer so se po 5 minutah hoje izgubili in jih je na cilj prispelo 30, čeprav jih je štartalo zgolj 11. V maju je bil organiziran orientiring, šli so tudi na Krnska jezera in en športni dan so si organizirali, kasneje je bil preimenovan v *Dan Udovčev*, ker je družina Udovč na vseh preizkušnjah zmagovala. Sledila je Bela Krajina, pa pohod na dan Marijinega vnebovzeta od Ljubelja do Kofc, član Gadafi na to poreče: "Špica!"

Bača

Januar

1955/2 ... V Ljubljani poteka četrta redna letna skupščina ZTS, na njej vpeljejo okrajne svete Zveze tabornikov.

1995/9 ... Ob 70-letnici delovanja odlikuje predsednik Republike Slovenije Milan Kučan ZTS s srebrnim častnim znakom svobode.

1955/13 ... Ustanovljen je Odred soških mejašev, Nova Gorica.

1955/16 ... V Ljubljani je na četrti redni skupščini ZTS ponovno izvoljen za sta-rešino Potrč dr. Jože, za načelnika pa Rudolf Wölle.

FEbruar

Naravna katastrofa združila tabornike iz vsega sveta

Število žrtev potresa in rušilnega cunamija, ki je v pobožičnem nedeljskem jutru razdejal obale južne in jugovzhodne Azije, se približuje številki dvesto tisoč. V državah prizadetih območij živi kar polovica od 28 milijonov tabornikov sveta.

Na katastrofo brez primere, kot so jo poimenovali Združeni narodi, so se z izreko sožalij in aktivno pomočjo že

odzvale taborniške organizacije številnih držav.

Taborniške nacionalne organizacije, ki delujejo v državah prizadetih območij, so se nemudoma vključile v aktivno pomoč. Indonezijski taborniki poročajo, da jih več kot

dvesto pomaga na območju Aceha pri iskanju trupel, ostali sodelujejo pri vodenju informacijskega centra za pomoč iskanju preživelih ter vzpostavitvi začasnih zatočišč za tiste, ki so ostali brez domov. Ker šole ne delujejo, organizirajo tudi razne aktivnosti in izobraževanja za otroke. Zaradi težkih postravmatičnih stanj preživelih so vzpostavili delovanje t.i. psiholoških ekip, ki pripravljajo raznovrstne aktivnosti, osnovane na taborniški metodi. Podobna poročila prihajajo tudi od indijskih in šrilanških tabornikov.

Z namenom zbiranja denarja za pomoč nacionalnim taborniškim organizacijam pri izvedbi **dolgoročnih taborniških projektov za pomoč prizadetim območjem** je azijsko-pacifiški skavtski komite v sodelovanju s Svetovnim skavtskim komitejem ustanovil **"Tsunami Scout Aid"**. Fond je namenjen programu, ki ga bo koordinirala azijsko-pacifiška regionalna pisarna WOSM-a v Manili v sodelovanju s Centralno pisarno WOSM-a v Ženevi.

Zveza tabornikov Slovenije je v imenu vseh slovenskih tabornikov dvanajsti dan po katastrofi odposlala sožalno pismo tabornikom prizadetih območij.

Informacije o aktivnem sodelovanju tabornikov pri pomoči in poročila iz prizadetih območij lahko spremljate na <http://www.scout.org> in <http://www.rutka.net>.

Tina Bržan

ZOT 2004

Malo, res čisto malo še manjka do letošnjega ZOT-a, tako da bi bilo dobro izvedeti nekaj zadnjih, podrobnejših informacij, ne? Brez skrbi, ne bo vam uspelo zamuditi ZOT-a!

ORGANIZATOR: Rod XI. SNOUB Miloša Zidanška, Maribor.

KJE/KDAJ: Tekmovanje bo potekalo od **petka 28. do sobote 29. januarja 2005 v Malečniku pri Mariboru**. Do tja se je mogoče pripeljati z mestnim avtobusom št. 10/1. Tekmovalce pričakujemo od 18.00 ure dalje, **zbor ekip pa bo ob 19.00 uri v OŠ Malečnik**. Tekmovanje se bo predvidoma zaključilo v soboto okrog 16.00 ure.

PANOGE TEKMOVANJA: V petek zvečer se bodo reševale teoretične naloge: vrisovanje in Toti test, v soboto zjutraj pa bo start orientacijskega pohoda z nalogami: signalizacija (Morse + semafor), metanje kepe v cilj, hoja po vrisani poti z določitvijo koordinate, skica terena, IQ test in prihod pod kotom.

KATEGORIJE: Tekmuje se v treh kategorijah:

- GG - rojeni leta 1993 do 1990
- PP - rojeni leta 1989 do 1985
- GRČE - rojeni 1984 in prej

Nežnejši spol v ekipi prinese dodatne točke. Če so v ekipi štirje tekmovalci, ekipa tekmuje brez olajšav. Ekipa s tremi tekmovalci tekmuje izven konkurence. En član ekipe je lahko za eno leto starejši ali mlajši.

POTREBSČINE: Ekipa potrebujejo pribor za vrisovanje in risanje skic, spalne vreče in armaflexe, čiste copate ter opremo, ki je potrebna za enodnevni pohod.

ŠTARTNINA: Cena tekmovanja je **9000 SIT**, po 24. 1. 2005 pa celo **11000 SIT**, zato pohitite s prijavi! Za teh nekaj tisočakov pa dobite: prenočevanje, bogato obložene sendviče, lepe našitke, okusno kosilo, bogate nagrade, karte in stroške organizacije. Denar nakažite na **transakcijski račun: 04515-0000798818**.

PRIJAVE: Prijave skupaj s fotokopijo plačane položnice pošljite najkasneje do **21. 1. 2005** na naslov: **Društvo tabornikov Rod XI. SNOUB Miloš Zidanšek, Verstovškova 4, 2000 Maribor**. Prijava naj vsebuje ime in naslov rodu, število ekip v posamezni kategoriji in fotokopijo plačane položnice.

INFO: Za vse dodatne informacije vam je na voljo **Bojan Križan** na tel.: **041/878-785** ali e-mail: **bojan.kri-zan1@guest.arnes.si**.

Prav tako lahko še enkrat preletite informacije na naslednji

strani: <http://zot.rutka.net>.

Se vidimo na ZOT-u!

Odvod članarine za leto 2005 in prijava članstva

Starešinstvo je na seji 4. 12. 2004 sprejelo naslednji sklep:

a) Starešinstvo predlaga rodovom, da naj članarino - 2.500 SIT na člana - vplačajo na transakcijski račun ZTS (02010-0014142372, sklic 00 101-šifra rodu) do vključno 15. 01. 2005.

b) Starešinstvo sprejema, da bodo lahko rodovi, ki bodo oddali podatke o članstvu do 15.01.2005, plačali članarino v dveh obrokih in sicer prvo polovico do 15. 01. 2005, drugo polovico (drugih 1.250,00 SIT na člana) pa do 30. 03. 2005. Članske izkaznice prejmejo po celotnem vplačilu članarine.

c) Za vse ostale bo znesek članarine na posameznika od 16. 01. 2005 dalje znašal 3.000 SIT.

Prijava članstva je odslej možna na spletni strani <https://clan.zts.org>. Rodovi, ki še niste posredovali podatkov o osebah, ki bodo urejali podatke, storite to čimprej ter sporočite v pisarno ZTS naslednje podatke: rod, ime in priimek osebe, hišni naslov ter delujoči elektronski naslov.

Seznam podeljenih odlikovanj in priznanj v letu 2004

Pohvala ZTS

(pogoji: za vztrajno in uspešno delovanje ter vestno izpolnjevanje programa ZTS, za uspešno opravljeno pomembnejše delo ali organiziranje taborniške akcije, taborjenja, pohoda, tekmovanja ali drugih aktivnosti v rodu ali širše, ter za dejanja, ki pomagajo k boljšemu delovanju organizacije)

Rodovi

IME	KRAJ
ROD HEROJ VITEZ	LJUBLJANA ČRNUČE
ROD II. GRUPE ODREDOV	CELJE
ROD JEZERSKI ZMAJ	VELENJE
ROD SOTOČJE	NAZARJE

Posamezniki

IME	PRIIMEK	ROD
GREGOR	TRAVEN	RAŠIŠKI ROD
KATARINA	SMOLEJ	RAŠIŠKI ROD
MIHA	VERŠNJAK	RAŠIŠKI ROD
PETER	RINK	RAŠIŠKI ROD

PRIMOŽ	BAJEC	RAŠIŠKI ROD
ŠPELA	ZMRZLIKAR	RAŠIŠKI ROD
TINA	ČESENJ	RAŠIŠKI ROD
KLEMEN	KENDA	ROD ARAGONITNEGA JEŽKA
ROBERT	VONČINA	ROD ARAGONITNEGA JEŽKA
SAMO	ŽORŽ	ROD BELI BOBER
BARBARA	SIMONIČ	ROD ČRNEGA MRAVA
LUKA	OKORN	ROD DVEH REK
BLAŽ	KOVAČIČ	ROD GORJANSKIH TABORNIKOV
IGOR	AJDIŠEK	ROD GORJANSKIH TABORNIKOV
JURE	HABJANIČ	ROD GORJANSKIH TABORNIKOV
ŠPELA	LES	ROD GORJANSKIH TABORNIKOV
ALJOŠA	BIZJAK	ROD HEROJ VITEZ
ANŽE	JESENKO	ROD HEROJ VITEZ
MIHA	STRAŽIŠČAR	ROD HEROJ VITEZ
MOJCA	GALUN	ROD HEROJ VITEZ
ELVIS	CVIKL	ROD II. GRUPE ODREDOV
KRISTINA	ZADNIK	ROD JADRANSKIH STRAŽARJEV
MARKO	BERGLES	ROD JADRANSKIH STRAŽARJEV
NINA	VERBIČ	ROD JADRANSKIH STRAŽARJEV
CIRIL	BOHAK	ROD JEZERSKEGA ZMAJA
SANDI	GLINŠEK	ROD JEZERSKI ZMAJ
ALJOŠA	GERŽELJ	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
ANDRAŽ	GULJE	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
ANDRAŽ	STRLE	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
ANDREJ	SAMSA	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
ANJA	ŠABEC	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
BETI	GERŽELJ	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
BORUT	ŽUŽEK	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
GAŠPER	RUPNIK	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
KAJA	S. PENDAROVA	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
LUKA	TRATNIK	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
MARTIN	ČESNIK	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
MARTINA	STEGEL	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
MARUŠA	BAŠA	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
MITJA	PRIMC	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
SANDI	GULJE	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
SAŠO	PETROVIČ	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
ŠPELA	UHELJ	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
TANJA	MIMOVIC	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
ANUŠKA	VIDMAR BREZEC	ROD LOUISA ADAMIČA
BLAŽ	PRESTOR	ROD POLDE EBERL-JAMSKI
HANA	KUDER	ROD POLDE EBERL-JAMSKI
KORBAR	MATEJ	ROD POLDE EBERL-JAMSKI
LUKA	POLC	ROD POLDE EBERL-JAMSKI
MARTIN	POLC	ROD POLDE EBERL-JAMSKI
MATEJA	PODKRAJŠEK	ROD POLDE EBERL-JAMSKI
MATIJA	OSTANEK	ROD POLDE EBERL-JAMSKI
ŽIGA	POLC	ROD POLDE EBERL-JAMSKI
BLAŽKA	DRNOVŠEK	ROD POLDE EBERL-JAMSKI
JANEZ	POLC	ROD POLDE EBERL-JAMSKI
JANEZ	SKUBIC	ROD POLDE EBERL-JAMSKI
MAJA	DROBNE	ROD POLDE EBERL-JAMSKI
MARUŠA	TROHA	ROD POLDE EBERL-JAMSKI
BARBARA	KRAGELJ	ROD PUNTARJEV
MIHA	TRTNIK	ROD SAMORASTNIKI
MATIJA	ŠUKLJE	ROD SIVEGA VOLKA
MIHA	MAČEK	ROD SIVEGA VOLKA
MIHA	PETELIN	ROD SIVIH JELŠ
NINA	ARNUŠ	ROD SKALNIH TABOROV
ŠPELA	PEKLAR	ROD SKALNIH TABOROV
GREGOR	KOVAČIČ	ROD SNEŽNIŠKIH RUŠEVCEV
MITJA	PUGELJ	ROD SNEŽNIŠKIH RUŠEVCEV
POLONA	ČELIGOJ	ROD SNEŽNIŠKIH RUŠEVCEV
SASA	TRNOVEC	ROD SNEŽNIŠKIH RUŠEVCEV

ŠPELA	PEKLAR	ROD SNEŽNIŠKIH RUŠEVCEV
VOJKO	VIČIČ	ROD SOŠKIH MEJAŠEV
MARTINA	ČEHOVIN	ROD SREBRNEGA GALEBA
MATJAŽ	JESENŠEK	ROD SREBRNEGA GALEBA
JURE	MEGLIČ	ROD STANE ŽAGAR MLAJŠI
VERA	PELHAN	ROD STARŽNIH OGNJEV
SAMO	VODOPIVEC	ROD SVOBODNEGA KAMNITNIKA
GREGA	MILČINSKI	ROD TRŠATI TUR
GORAN	TOMŠIČ	ROD VEDRI PRLEKI
BORIS	VOLARIČ	ROD XI. SNOUB
ČRTOMIR	BOREC	ROD XI. SNOUB

Bronasti znak ZTS

(pogoji: lahko ga prejmejo popotniki ali starejši člani, ki so z najmanj petletnim aktivnim delom v taborniški organizaciji dosegli uspehe pri vodenju in organizaciji posebnih aktivnosti ter izvajanju programa organizacije v okviru rodu ali širše)

IME	PRIIMEK	ROD
AJDA	DROZG	RAŠIŠKI ROD
ALEŠA	MRAK	RAŠIŠKI ROD
MARJETA	BUH	RAŠIŠKI ROD
TINA	LESKOŠEK	RAŠIŠKI ROD
URŠKA	BERGANT	RAŠIŠKI ROD
BOŽENA	SVET	ROD BISTRE SAVINJE
MARIJA	MILENA SVET	ROD BISTRE SAVINJE
MATEJA	ZVONAR-KANDARE	ROD BISTRE SAVINJE
NATALIJA	KNEZ	ROD BISTRE SAVINJE
MAJA	PETRNELJ	ROD DOBRE VOLJE
MAJA	TERZIČ	ROD DOBRE VOLJE
MIHA	ŠTAJDOPHAR	ROD DOBRE VOLJE
NADJA	DŽANKOVIČ-CIRAR	ROD DOBRE VOLJE
NEŽA	KREK	ROD DOBRE VOLJE
TJAŠA	JANOVLJAK	ROD DOBRE VOLJE
ANDREJ	NEMARNIK	ROD JADRANSKIH STRAŽARJEV
DAVID	HORVAT	ROD JADRANSKIH STRAŽARJEV
TEJA	VIDIČ	ROD JADRANSKIH STRAŽARJEV
TOMI	SINOŽIČ	ROD JADRANSKIH STRAŽARJEV
UROŠ	NABERNIK	ROD JADRANSKIH STRAŽARJEV
URŠKA	KRANJC	ROD JADRANSKIH STRAŽARJEV
1VILETTE	ČIBEJ	ROD JADRANSKIH STRAŽARJEV
ANJA	KEBE	ROD JEZERSKA ŠČUKA
ANJA	TURK	ROD JEZERSKA ŠČUKA
JAN	PETRIČ	ROD JEZERSKA ŠČUKA
JERNEJA	MODIC	ROD JEZERSKA ŠČUKA
KATJA	DEBEVC	ROD JEZERSKA ŠČUKA
LAURA	ŽIŽEK	ROD JEZERSKA ŠČUKA
TOMISLAV	PETROVIČ	ROD JEZERSKEGA ZMAJA
MIHAEL	PRELC	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
TJAŠA	LIKAR	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
MARTINA	BOBEK	ROD LILJSKI GRIČ
SONJA	HRIBERNIK	ROD LILJSKI GRIČ
GREGA	MOHORČIČ	ROD MLADI BORI
LAVRA	ČERNIGOJ	ROD MLADI BORI
VOJKO	LIČEN	ROD MLADI BORI
ZLATKO	VIDRIH	ROD MLADI BORI
NATAŠA	GROŠELJ	ROD POLDE EBERL
KAJA	ŠERGAN	ROD POLDE EBERL-JAMSKI
NINA	KRAUTBERGER	ROD POLDE EBERL-JAMSKI
TINA	BANTAN	ROD POLDE EBERL-JAMSKI
TINA	KRAUTBERGER	ROD POLDE EBERL-JAMSKI
SAMO	VODOPIVEC	ROD SVOBODNEGA KAMNITNIKA
TINE	RADINJA	ROD SVOBODNEGA KAMNITNIKA

Nadaljevanje v februarSKI številki.

Priznanje za Majo

Ljubiteljski delavci, kar taborniki smo, redkeje dobimo priznanja t.i. širše družbene skupnosti. Običajno je tako, da veljamo v družbi toliko, kolikor si to veljavo sami izborimo. Pa naj bo to z odmevnim delom ali kako drugače.

Športna zveza Ljubljane vključuje v preko 200 društev več kot petdeset tisoč članov, med katere sodi tudi 16 taborniških rodov. Pred mesecem dni je SZ podelila odličja najboljšim športnikom in 13 amaterskim delavcem za 10, 20, 30-letno in življenjsko delo. Prva med nagrajenkami je v nabito polni dvorani Športnega centra Triglav v Ljubljani prejela priznanje za 10-letno amatersko delo tudi kmalu 30-letna Maja Rozman, ki je že 22 let članica Rodu Rožnik. Maja je začela kot čebelica, presedlala med vodnice, bila je blagajničarka, vodja zimovanj, načelnica rodu, sedaj pa je finančna ministrica. Ker je takih odličij malo, smo o tem dogodku poklepotali z Majo o njenem taborništvu.

Maja, močni žarometi, nabito polna dvorana, stotnija znanih slovenskih športnikov, funkcionarjev, ti pa prva na oder po odličje. Kakšni občutki so te spremljali?

Kar dobro se mi je zdelo. Med vso tisto množico odličnih športnikov se je tudi o taborništvu nekaj slišalo, mislim, da je bilo še največ besed o mojem delu.

Kako vidiš taborništvo nazaj, kako naprej?

Nimam posebnih pripomb na delo. Vedno sem bila vesela, če sem imela dobre sodelavce, prave taborniške prijatelje. Sedaj sem blagajničarka, sodelujem tudi kot mentorica mlajšim, pomagam pri izgradnji velikega taborniškega centra v Osilnici, v domu RR ipd. O taborništvu sem vedno pozitivno razmišljala. Vesela sem, da ob poplavi neštetihih krožkov, gibanj, dejavnosti, organizacij še vedno kdo zaide med zeleno bratovščino, se nam priključi v naravi in skupaj z nami uživa in pametno izkorišča prosti čas.

Več kot dve desetletji si tabornica, kako ocenjuješ svoje delo kot članica in kasneje kot funkcionar?

Zanimivo vprašanje. Kot član hodiš na akcije, ki jih vodi vodnik. Vse je lepo, igrice, petje, sprehodi, vozli ... romantično, ni težav. Če pa sedaj samo pomislim, kakšno odgovornost vodniki prevzemamo nase, ko vodimo otroke na izlete, taborjenja, zimovanja ... me kar

strese. Odgovornost se ti pokaže v vsej grobi sliki! Tega se starši, ki nam zaupajo malčke, ne zavedajo; naše delo je premalo vrednoteno. Naloga vodje je predvsem služiti in spet služiti. S služenjem vračamo organizaciji po svojih močeh, kar nam je slednja dala. **Kako gledaš na program organizacije?**

Meni je vse všeč, le ne vem, zakaj so tekmovanja vse slabše obiskana. Morda zaradi slabe in neresne organizacije, ko otroci čakajo, ure se predstavljajo, ni vse tako kot je bilo rečeno ... Menda skavti nimajo tekmovanj, ampak le srečanja. Taborjenja, zimovanja, zleti in podobna srečanja morajo ostati, saj so privlačna za vse starosti. Morda bi kaj popravili, vključili vsako leto kaj novega, opustili neuporabne panoge, ki so same sebi namen ... Taborništvo je vendarle priprava na življenje ...

V nekaterih enotah radi žurirajo, na zletih včasih opazimo tudi kaj slabega. Tvoje izkušnje?

Nimam slabih izkušenj. Kaj negativnega pa je normalno med ljudmi, čeprav menim, da bi morali recimo popivanje na vseh srečanjih strogo prepovedati. Kot vem, pa je takih slabih pojavov vedno manj. Lahko rečem, da so izjeme. Nekateri radi sežejo po steklenici piva. To je njihov privaten užitek, ki ga pa ne smejo razkazovati pred otroci. Na "mojih" akcijah tega ne sme biti. Dobro se imamo lahko tudi brez pivskih

vložkov ... Če pa po rodovi seji zaide-mo na kokto, me pivo pri grčah ne moti.

Se ti zdi, da je normalno, če mine vodov sestane v športnih aktivnosti?

Lahko, vendar ne kot osnovni del programa. Ta mora biti klasično taborniški, pač ustrezen starosti tabornikov. Šport je lahko samo način za doseg taborniškega cilja. To pa je lahko marsikaj. Vem pa, da nekatere enote nimajo materialnih pogojev za sestajanje, za druženje otrok v svojih prostorih; vezane so na šolske razrede, kjer ti ne smejo biti preveč živahni. Tudi opreme nimajo vsi, potem pa se rešujejo s športom.

Člani, ki obiskujejo srednje šole, so bolj redkost kot množični del članstva. Še slabše je s študenti. Kaj narediti, da bi to kategorijo članstva obdržali dlje časa?

To je 80 let star problem, ki ga še nihče ni dokončno rešil. Vodniki ostanejo dlje časa, ampak vsak ni za vodnika. Tabornik bi pa še bil, če bi ga kdo priganjal, vabil na akcije, skratka mu ponudil ustrezen program in delal z njim. Pri nas imamo več klubov, ampak vedno je vodja kluba tisti, ki organizira druge. Ti pa vedno pridejo. Torej se da tudi to "delikatno" skupino tabornikov vključiti v delo. Lahko pomagajo pri materialnih zadevah, saj z otroki ne bodo več delali. Lahko urejajo domove, taborne prostore, opremo, pripravljajo zahtevnejša tekmovanja, zimovanja, taborjenja idr.

Zimovanja so minila. Vsako leto tarnajo po rodovih, da je manj udeležencev.

V mestih je to, žal, že dlje časa prisotno. Poleti in preko vikenda imamo težave, ker starši odpeljejo otroke na vikende, pozimi pa na smučanje. Tudi šole imajo sicer dvakrat, tudi do trikrat

dražja zimovanja kot mi, ampak otroci nekako morajo tja. Pa jih ni za taborniško zimovanje. Počitnice so krajše in prehitro minejo. Drug problem pa so vse večje socialne razlike. Starši nimajo denarja. Spet bo treba obuditi staro taborniško navado, da si vod sam zasluži za kroj, del tabornine ... kar pa je po drugi strani spet pozitivno za vzgojo mladega tabornika.

Maja, tvoje sporočilo bralcem Tabora.

Priporočam vodstvom enot, naj se svojih zaslužnih članov večkrat spomnijo in jih predlagajo tudi za netaborniška odličja. To je posebna promocija taborništva z dolgoročnimi učinki. Ne gre pozabiti, da je taborništvo način življenja, ki ustvarja najboljše prijatelje. To pa je lahko največ, kar imaš v življenju.

Uredništvo tabora iskreno čestita Maji Rozman za prejeto priznanje in je prepričano, da bo nadaljevala s taborniškim delom.

Revija Tabor ali Koliko lahko vidimo v temi?

Tole pisanje je pravzaprav odziv na (pre)mnoge diskusije glede revije Tabor. Včasih se mi zazdi, da nekateri ljudje med seboj kar tekmujejo, kako čim bolj zapleteno predstaviti določene vidike izdajanja te naše revije, hkrati pa zelo radi spregledajo in preslišijo argumente, ki ne govorijo v prid njihovih tez. In to je glavni razlog za pisanje teh vrstic, ki jih sedaj berete.

Pri razmišljanju o tej tematiki sem se spiral predvsem na dejstva, ki sem jih dobil kot član izdajateljskega sveta revije Tabor. Na osnovi teh dejstev bom poizkušal čim bolj objektivno predstaviti vse vidike te problematike. Poizkušal pa se bom izogniti podajanju kakšnih zaključkov, saj se mi zdi, da je bolje, če se to prepusti trezni presoji posameznika.

Že kar nekaj let se govori o tem, da Tabor ZTS-u prinaša izgubo, saj se ni sposoben kriti iz lastnih prihodkov. To je popolnoma res.

Če začnemo pri letu 2004, vidimo, da je bilo za revijo Tabor in priloge predvidenih skoraj 12.000.000 SIT odhodkov. V kontekstu varčevanja je IO ZTS ukinil prilogi Medo in Gozdovnik ter v finančnem planu ZTS za leto 2005 zapisal, da naj bi Tabor ustvaril 8.810.000 SIT odhodkov in 5.300.000 SIT prihodkov. Hiter izračun pokaže, da so odhodki višji od prihodkov za 3.510.000 SIT.

V danem trenutku ima Tabor približno 1020 naročnikov. Vsaj polovica le-teh so nekdanji taborniki, ki niso več aktivni v taborniški organizaciji. Naročnino je v preteklem letu plačalo približno 540 posameznikov, kar predstavlja dobro polovico vseh naročnikov. Potrebno je izpostaviti tudi dejstvo, da je bilo med neplačniki v začetku meseca decembra tudi več članov starešinstva ZTS, ki so skupaj reviji Tabor dolgovali približno 150.000 SIT. Največji absurd vsega tega je pa ta, da je dolжник z največjim dolgom član IO ZTS!

V bližnji preteklosti je bil podan predlog, da se revija Tabor vključi v članarino, kar bi v praksi pomenilo, da bi revijo dobil vsak član ZTS. In ravno o tej temi je bilo do sedaj izrečenih največ besed in prelitega največ črnila.

Konec novembra 2004 je bil pripravljen izračun, ki naj bi čim bolj natančno prikazal stroške izdajanja revije in njene distribucije do vseh članov ZTS (število članov je bilo ocenjeno na 6500). Predvideva se, da bi Tabor v obsegu 36 strani (sedaj jih ima 48) ustvaril približno 3.000.000 SIT prihodkov in približno 10.750.000 SIT odhodkov. Razliko v višini 7.750.000 SIT bi morala kriti ZTS, kar predstavlja skoraj 8% celoletnega proračuna ZTS oz. približno 1200 SIT/člana pri 6500 plačanih članarinah.

Pri tem je potrebno upoštevati tudi dejstvo, da drugo leto ZTS mogoče ne bo imela 6500 članov s plačano članarino, kar je možna posledica zvišanja članarine za leto 2005. V tem primeru bi bilo potrebno povečati odvod članarine za revijo Tabor, saj stroški tiska in število poslanih izvodov ne padajo linearno sorazmerno. Če bi se izkazalo, da ZTS ni sposobna kriti tako visokih stroškov Tabora, se bodo (zopet) pojavile naslednje alternative: ukinitev revije, ponovni

prehod na popolni naročniški sistem ali pa ponovno povišanje članarine.

Nujno se moramo tudi vprašati, ali si je ZTS sploh sposobna privoščiti tako finančno tveganje. Dejstvo je, da se že na nekaj starejših govori o tem, da ZTS za svoje normalno funkcioniranje potrebuje več "fiksni" sredstev, ki naj bi prišla z naslova članarin, saj so projektni denar oz. različne dotacije zelo nezanesljiv vir dohodkov. Vpletanje novih negotovih finančnih obremenitev je v tem primeru zelo tvegano početje.

Vsekakor pa ne smemo pozabiti še na ostale "nefinančne" vidike možnosti vključevanja revije Tabor v članarino.

Pozitivno gledano dobimo na ta način nek stalen komunikacijski kanal do naših članov in njihovih staršev, ki bodo verjetno tudi kdaj prelistali revijo. Člani v primeru plačila članarine dobijo v roke tudi nekaj oprijemljivega. V primeru večje naklade (6500 proti sedanjim 1200) bi se mogoče povečalo zanimanje podjetij za zakup oglasnega prostora. Potrebno je upoštevati tudi dejstvo, da je se pri izdajanju revije za vse člane "minus" revije porazdeli na večje število ljudi. To so glavne prednosti, ki jih je bolj na široko opisal Amerikanec v decembrski številki.

Potrebno pa je pogledati tudi še na neprijetnosti, ki se lahko pojavijo in o katerih ljudje zelo neradi govorijo oziroma jih raje preslišijo. Najprej je potrebno izpostaviti dejstvo, da se o tej možnosti "vsečlanskega" Tabora zelo veliko govori, ni pa narejen niti natančen finančni niti vsebinski načrt. Še več - na avgustovskem sestanku uredniškega odbora je bil sprejet sklep, da si uredništvo ne predstavlja, kako bi izgledala revija za vse starostne veje ZTS, zato se sklenilo, da so pripravljeni delati revijo, kjer bi bila najmlajša starostna skupina ciljne publike starejši GG-ji. Prav tako ni nihče še podal odgovora, kaj se zgodi v primeru, če kdo jasno izrazi, da si ne želi prejemati revije in da zaradi tega ne misli plačevati tako visokega odvoda?

Več kot očitno dejstvo je, da je problematika revije Tabor večplastna. In ravno zaradi tega je potrebno preučiti vse možnosti, da z nepremišljenimi potezami ne bomo naredili več škode kot koristi. Šele ko bomo imeli odgovore na vsa vprašanja, se bomo lahko pametno odločili. Do takrat je pa uporaba pojmov kot so "diletantje", "blokiranje" in "nesnaga" popolnoma zgrešena in neumestna, če ne celo žaljiva ter po tej plati skregana s taborništvom.

Se je pa pri vsem tem nujno potrebno zavedati, da stojimo na križišču treh možnosti. Če se odločimo za prvo, ostane Tabor tak kot je, ZTS pa vsako leto primakne manjkajoča finančna sredstva. Pri drugi možnosti bi se naročnina na revijo Tabor vključila v članarino, ZTS bi pa tudi v tem primeru krila manjkajočo razliko med dohodkom in prihodkom. Zadnja, in hkrati tudi najbolj drastična možnost, je ukinitev revije Tabor.

Miha Maček - Muc

Neprofitnost in taborniki

... Kaj menite o (ne)profitnosti ZSKSS? Imate tudi vi občutek, da se stvari počasi pomikajo v smer ZTS? ... (forum.skavt.net)

Pred časom smo v rodu zamenjali osebo, ki nam opravlja računovodska dela. Spomnim se, da je bila kar precejšnja težava pri sestavljanju društvene bilance za tisto leto pojasniti, kako ima lahko neprofitna organizacija, kar smo taborniki glede na statut, na koncu leta toliko denarja na računu. Pojasnila o razliki med finančnim letom (koledarsko leto) in 'poslovnim' letom (šolsko leto) so nekako razčistila zadevo in bilanca je bila narejena. Naslednja leta tega več nismo pojasnjevali, pa tudi računovodkinja nas ni vprašala po tem.

Je pa bil ta pripetljaj povod za to, da sem se malo poglobil v vprašanje neprofitnih organizacij, njihove opredelitve, poslovanja takšnih organizacij in podobnega. Prvi šok, ki je sledil, je bil, da enotne opredelitve neprofitnosti ni. Tovrstne organizacije, čeprav imajo v nazivu neprofitne, ni mogoče opredeliti samo s tem, da ne ustvarjajo dobička. Ker to preprosto ni res. Bolj kot finančni učinek je za opredelitev neprofitnih organizacij pomemben namen teh organizacij. Tisto, zaradi česar so nastale. Dejavnost. Običajno je dejavnost neprofitnih organizacij povezana z namenom, ki presega zgolj interese ustanoviteljev, in je istočasno ta namen širše družbeno relevanten (širša družba prepozna ta namen kot pomemben za delovanje celotne družbe). Morebitni finančni presežek na koncu leta se tudi mora vrniti nazaj v dejavnost (tudi če imajo te organizacije dobiček, se mora ta nameniti za dejavnost organizacije in se ne more izplačati ustanoviteljem).

Opredelitev neprofitne organizacije mi je bila tako jasna. Opredeljuje jo namen in način razpolaganja s sredstvi organizacije. Kako pa je z dejavnostjo, predvsem tisto, ki bi jo organizacija opravljala na trgu. Zakon omogoča društvu (kot tipičnemu primeru neprofitne organizacije) tudi opravljanje profitne dejavnosti. Nalaga tudi nekaj omejitev, povezanih s tem: "... Pridobitna dejavnost mora biti določena v temeljnem aktu in mora biti povezana z nameni in nalogami društva ter se lahko opravlja v obsegu, potrebnem za njihovo doseganje ..." (Zakon o društvih).

Pomembno pa je vedeti tudi to, da se koncepti vodenja in upravljanja take organizacije pomembno ločijo od delovanja profitnih organizacij (podjetij). Če je glavno vodilo podjetij

finančna uspešnost in doseganje profita, je za neprofitne organizacije pomembnejše doseganje poslanstva (namena, za katerega so bile ustanovljene). Tako so aktivnosti neprofitnih organizacij usmerjene ravno k temu, da dosegajo cilje oz. namen, zaradi katerih so bile ustanovljene. Nenazadnje družba (država, podjetja, posamezniki) podpirajo tovrstne organizacije zaradi tega, ker uresničujejo družbeno pomembne namene.

In kaj ima to opraviti z ZTS? Saj vsi vemo, da je naša organizacija neprofitna. Vemo tudi, kakšen je namen ustanovitve in delovanje organizacije. Vendar pa ... Tistega dela, kjer se profitna in neprofitna organizacija najbolj razlikujeta, pa vsi v vodstvu (še manj pa v članstvu) ne razumejo. Tudi zato se velikokrat pojavlja zahteva po 'bolj tržnem obnašanju' oziroma po upoštevanju 'menedžerskih principov' (pri čemer se kot menedžerski principi večinoma predstavljajo primerjave z vodenjem podjetja). Narava organizacije, ki je v svojem bistvu neprofitna, takega pristopa ne bo prenesla, vsaj na dolgi rok ne. Razen če želimo ZTS preoblikovati v podjetje za trženje izobraževanja in dogodivščin (ali česarkoli drugega).

Naše notranje razprave o tem, kako voditi ZTS - kot neprofitno organizacijo ali kot podjetje - me ne bi motile toliko, če me pred časom ne bi presenetil citat iz podnaslova, ki sem ga zasledil na forumu ZSKSS, nam zelo podobne, sorodne organizacije. Očitno zadeve niso samo notranje, ampak se povzročena zmeda v organizaciji okrog tega kaj smo in kako delujemo, kaže tudi navzven. In to je nekaj, kar si neprofitna organizacija ne sme in ne more privoščiti.

Iluzija oz. manipulacija z 'dejstvom', da bomo le tako (s podjetniškim načinom razmišljanja) preživel v današnji družbi, saj naj bi ta zahtevala ravno take principe in mehanizme, je le pesek v oči in kaže na nepoznavanje področja neprofitnih organizacij.

Pri vodenju neprofitnih organizacij so etična komponenta in integriteta organizacije, morala in vrednote pomembnejše od tržnih principov in principov (pre)moči ter preračunljivosti. Upam, da tudi v ZTS in tudi v prihodnje.

Amerikanec

MEDNARODNA STRAN

Matic Stergar

Lepo pozdravljeni! Tale zima pa ni ne vem kako zimska, kajne? Temperature se že spustijo pod ničlo, samo kaj, ko bomo pa kmalu pozabili, kako izgleda sneg. Upam, da ste lepo preživelili praznike in da ste napolnili baterije za uspešno delo v novem letu.

Veseli december se je malo poznal tudi na mednarodnem delovanju, ki ga je namreč precej malo oziroma je precej malo novic, s katerimi bi vam lahko postregel. Seveda pa se vedno kaj najde, tako v tej številki lahko preberete mednarodne novice, dobite informacijo o skavtski pomoči žrtvam naravne katastrofe, preberete, kako smo se imeli na prvem srečanju udeležencev EuroJama 2005 in še kaj.

Domače

BRCN' SE! BRCN' SE!

Akcija poteka še naprej! Krokodili še vedno nestrno pričakujemo skupine iz vse Slovenije, da se bodo javile in izrazile željo po gostovanju ali odhodu v tujino. Odziv je bil, do tega trenutka, dokaj medel, kar je velika škoda. Verjemite nam, izkušnja s tujimi taborniki je vedno dobrodošla, zabavna in popestri taborniški dnevnik.

Prvi vikend v decembru se je vodstvo odprave na EuroJam 2005 prvič sestalo z udeleženci in njihovimi starši. V prijetnem okolju osnovne šole, kjer se sestajajo tudi pripadniki Rodu Louisa Adamiča, smo se družili cel vikend. Nekaj smo povedali o Angliji, pa o home hospitalityju, prvi pomoči, obnašanju na jamboreejih, se izdatno mastili s

tradicionalnimi slovenskimi dobrotami in se posloviili plešoč angleški valček. Prav uživali smo!!

Mednarodne novice

Te dni nismo mogli zgrešiti novic o naravni katastrofi v JV Aziji. Svet se je po tem žalostnem dogodku združil v največjo humanitarno akcijo v zgodovini in taborniki nismo nobena izjema. Kar 28 milijonov nas je, v 216 državah, ki lahko dodamo svoj delček pomoči. Svetovna skavtska pisarna je prejela številne pozive po zbiranju humanitarne pomoči. Predlagajo tri korake: 1. pozanimati se, če ima nacionalna zveza kakšen poseben program zbiranja sredstev, 2. finančne donacije naj se izvedejo preko uveljavljenih organizacij Rdečega križa in UNICEF-a, 3. obstaja posebna taborniška akcija pod skupnim imenom **Tsunami scout aid**, katere prispevki bodo namenjeni specifičnim (dolgoročnim) projektom obnove v neposredno prizadetih državah. Če bi želeli sodelovati pri tej akciji ali dati donacijo, dobite informacije na: http://www.scout.org/tsunami/0412tsunamidonate_e.shtml#cc.

Skavtstvo ponovno deluje tudi v Iraku. Iraški predstavnik se je udeležil

konference arabske skavtske regije in poročal, da skavtstvo deluje v vseh 18-ih iraških provincih, kjer to dopuščajo varnostne razmere.

5. decembra je bil mednarodni dan prostovoljstva. Zelo cenimo in slavimo ga tudi taborniki. Brez pretiravanja lahko trdimo, da taborništvo omogoča 3 milijone odraslih prostovoljcev po celem svetu. Vsa čast nam in le tako naprej!!

S to lepo vestjo se za tokrat od vas poslavljam. Veliko snega vam želim pa toplino v srcih!

Za kaj si KOPR zasluži viktorja?

Komisija za taborniški program v preteklem letu

"Leto 2004 je bilo v mojem pogledu pomembno za formiranje same komisije in dogovarjanje o delovanju podkomisij", je dejal načelnik za taborniški program pri ZTS Matjaž Jesenšek.

"Tako smo skupaj prišli do spoznanja, da je namen komisije podpora izvajanju taborniškega programa v rodovih (in ne programa ZTS). Izhajajoč iz tega smo oblikovali naloge KOPR in posledično prišli do prioritet našega delovanja."

Komisija je v začetku leta oblikovala skupino, ki je prehodila pot od vzgojnih prioritet do predloga vzgojnih ciljev. Poleg tega je zasijala nagrada Skavt Peter, kipec za najboljše akcije in aktivnosti vodov, družin, klubov, čet ali rodov. Poleg tega je bil uspešno izpeljan državni mnogoboj, ROT in seminar za taborna vodstva. Komisija je uspešno predstavila osnovni taborniški program na tečajih za vodje poleti v Bohinju.

Komisija za MČ program (Beti Gerželj)

Glede na naš strateški cilj smo se vse leto ukvarjali s prenovo programa. Začeli smo z anketami, ki smo jih posredovali

načelnikom in vodnikom MČ preko vseh možnih kanalov. Nadaljevali in končali pa smo z individualno analizo priročnikov za delo z MČ.

Sodelovali smo tudi na državnem mnogoboju 2004 in NaBoju 2004, kjer smo se predstavili in vzpostavili nekaj kontaktov, predstavili smo se v Taboru in napisali članek za pomoč vodnikom pri planiranju sestankov.

Komisija za GG program (Vičo-Vojko Vičič)

Večina članov komisije je bila angažirana pri pripravi in izvedbi PowWow-a. Sicer pa smo se ukvarjali s priročnikom za vodnike GG. Pripravili smo tematski del "veselih srečanj" za GG. Na večjih državnih akcijah smo predstavili projekt Land of Adventure in pa osnutek priročnika za vodnike GG. Začeli smo prenavljati večšine za GG, imeli pa smo tudi dva zelo dobra vikend posveta.

Komisija za PP program (Vida - Polona Čeligoj)

Komisija za vejo popotnikov in popotnic se v preteklem letu ne more pohvaliti s kakšno megalomastično izpeljano akcijo, so pa v delu in srečanjih komisije skrite tiste iskricke, ki znajo dolgoročno gledano spremeniti marsikaj na tem področju.

Že to je precej, da se je za sodelovanje v komisiji odločilo kar nekaj motiviranih članov. Prav ti, ki se na vsake toliko časa skupaj usedemo, kakšno rečemo in kaj načrtujemo, smo tisti, ki vemo, da je za

naše popotnike pomembno to, da se sami najdejo v tistih akcijah, ki si jih sami zamislijo, izpeljejo, mi pa smo tukaj, da jim pomagamo, če našo pomoč rabijo. Pogovarjali smo se o Explorer beltu, zletu za popotnike, o potrebah naših popotnikov... V preteklem letu smo torej zorali našo njivico, letos pa začnemo sejati tudi polja koruze. Seveda smo prepričani, da bo letošnja letina obrodila par dobrih sadov.

Toliko o Viktorjih lanskega leta. Če pogrešate limone, jih namenoma nismo objavili. Pomembno je, da se jih v komisiji zavedamo. Če imate kakšno tudi vi, nam jo pošljite. Tudi če nam želite pri "ožemanju" limon pomagati ali pa prispevati k urensičevanju dobrih idej, nam pišite; na kopr@rutka.net in sodelujte z nami.

Pa še to: ob zaključku leta je Komisija napravila tudi program dela za leto 2005, ki poleg organizacije državnih akcij vključuje uvajanje vzgojnih ciljev v delo v rodovih, prenovo starostnih skupin, organizacijo dneva komisije (DanKo), pripravo smernic za akcijo Darilo Miru (Gift 4 Peace), vzpostavitev informacijskega sistema in oblikovanje vsebinskih prioritet delovanja (več na spletni strani KOPR).

POTEPANJA Tina & Anja, RST

O ZNOT-u

Taborniki iz Rodu skalnih taborov smo v noči iz 4. na 5. december organizirali tradicionalno osmo Zimsko nočno orientacijsko tekmovanje - ZNOT. Kljub temu, da je tovrstno tekmovanje eno izmed najzahtevnejših, je tudi eno najbolj priljubljenih, saj je letos na njem v petčlanskih ekipah udeležilo več kot 300 tekmovalcev iz celotne Slovenije. Poleg tabornikov pa sta se tekmovanja udeležili tudi ekipe planincev in orientacistov.

Po začetnem zboru, žrebanju štartnih števil in zboru vodij ekip se je začelo zares. Prva ekipa se je v mračne in temačne gozdove v okolici Komende podala nekaj minut pred šest. Še prej pa so morali rešiti topoteste in s tem pokazati svoje znanje topografije. Nočna orientacija je ponujala najrazličnejše preizkušnje. Tekmovalci so se pomerili v spretostnem tekmovanju (postavljanje šotora iz dveh šotork, člani ekipe pa so bili med seboj navezani na vrvi), se preizkusili v ciljanju, prihodom po kotom in minskem polju, risanju skice terena pod kotom ter čim bolje opravitvi IQ test. Kontrolne točke takšnega tipa med drugim delajo ZNOT prepoznaven v množici podobnih orientacijskih tekmovanj. ZNOT je naporna in resna stvar, kar dokazuje tudi to, da so zadnje ekipe na cilj prišle šele po drugi uri ponoči. Po naporni noči smo kar hitro popadali v spalke. Za dobro jutro so nas pričakali še topli trojanski krofi, po razglasitvi in podelitvi bogatih nagrad pa se je letošnji ZNOT zaključil. Po odzivih sodeč smo se vsi skupaj imeli fino fajn!

Zanimivosti

Zakaj Moste pri Komendi? Lokacija se je vsako leto zamenjala že na prejšnjih tekmovanjih. To pa je pomembno, saj tako ekipe, ki na ZNOT-u ne sodelujejo prvič, nimajo prednosti pred ostalimi. Hkrati pa vsaka lokacija ponuja svoje zanimivosti in poveča čar tekmovanja.

"ZNOT - Zimsko tekmovanje?" Letos smo se udeležili že osmega ZNOT-a, ki ima s svojimi predhodniki nekaj skupnega. Ne, to ni le zabava, niti ni le prvi konec tedna v decembru ali druženje s prijatelji in znanci. To je sneg, ki ga do sedaj na ZNOT-u še nismo dočakali, čeprav je tekmovanje zimsko.

Tekmovalci so povedali:

Tilen in Janja, Rod Rožnik: "Letos smo sestavili zelo dobro ekipo in se prvič udeležili ZNOT-a. Misliła sva, da bo proga težja, pa je bila dobra, saj samo "kmeta" nismo našli. Imava se super, naslednje leto pa se definitivno spet vidimo."

Sandra, Polona in Tina, Rod Kraških j'rt: "Na ZNOT-u smo drugič. Proga je bila lažja kot lansko leto, vseeno pa je bila zelo blatna. Drugače pa se imamo dobro."

David, Rod gorjanskih tabornikov: "ZNOT mi je bil všeč. Edini problem se mi je zdel prostor za spanje in glasba v telovadnici."

Zimsko nočno orientacijsko tekmovanje v Mostah pri Komendi

Blato + premočeni čevlji + nasmejani obrazi = ZNOT 2004

Taborniki Rodu kranjskega jegliča Spodnja Idrija smo se tudi letos udeležili Zimskega nočnega orientacijskega tekmovanja. Razburljiva dogodivščina letošnjega ZNOT-a se je začela 4. decembra 2004, okrog tretje ure popoldne.

Dvanajst tabornikov in tabornic in prav toliko nasmejanih obrazov, sončno sobotno popoldne in tisto prijetno vznemirjenje v zraku. Odpeljali smo se na prizorišče tekmovanja, v Moste pri Komendi.

Najprej smo seveda prijavili ekipe in izžrebali startne položaje. Barve RKJ so zastopale tri ekipe - ekipa gozdnikov in dve ekipi popotnic in popotnikov. Čas pred startom smo izkoristili za spoznavanje novih prijateljev in ponavljanje topografskih pojmov. Ob šestih pa se je ZNOT za nas začel v pravem pomenu besede. Prva ekipa PP (Buhtlčki) je najprej rešila topotest (vsak član ekipe rešuje svoj test), potem pa so jih odpeljali na izhodiščno točko. Kmalu so jim sledili GG-ji (M 92) in druga ekipa PP (Nawim no). Proga za gozdnike je vključevala 6 kontrolnih točk, za popotnike pa 8. Sledila je vse prej kot dolgočasna noč. Že iskanje prve kontrolne točke se je zavleklo dlje kot smo pričakovali. Merili smo azimut, šteli metre, preučevali zemljevid in končno našli pravo lokacijo. Po začetnih težavah pa se je tekmovanje odvijalo tako, kot smo si želeli. Našli smo vse točke, oskrbeli ranjenca, prehodili minsko polje, narisali skico terena pod kotom in počeli še marsikaj zanimivega. V približno sedmih urah hoje in teka smo do potankosti spoznali Komendski boršt, njegov razgiban relief, predvsem pa občutili, kaj je to pravo blato. Utrujeni, premočeni, blatni, a nasmejani smo se vrnili do izhodišča, ki je hkrati predstavljal tudi cilj.

V Osnovni šole Moste so poskrbeli, da nismo bili lačni, ob čaju pa smo delili vtise s proge z ostalimi taborniki. Kljub vrvežu in glasnemu petju uspavank smo v toplini spalnih vreč odsanjali novemu jutru naproti.

V nedeljo smo že med zajtrkom izvedeli za končne rezultate. Ekipa GG-jev je zasedla 13. mesto, ekipi PP-jev pa sta dokazali, da sodi RKJ med samo elito J. Osvojili smo namreč 2. in 3. mesto in s tem postavili izziv vsem naslednjim generacijam, ki se bodo udeležile ZNOT-a.

Katarina, Tina, Boštjan, Dejan, Denis, oba Mateja, Miha, Primož, Sebastian, Sven, Tadej in Tomo smo enotnega mnenja, da je bil ZNOT 2004 moker, blaten, razburljiv, uspešen, skratka tak, ki si ga velja zapomniti kot še eno prijetno taborniško akcijo. ZNOT 2005, prihajamo! ☺

POTEPANJA

JureJEŽ

Eurojam 2005 v Grosuplju Kocka je padla, zdaj gre za res!

Prvi vikend v decembru smo v gostoljubnem Grosuplju, na prvem skupnem srečanju vseh članov slovenske odprave, pogumno zakorakali na skupno pot proti Veliki Britaniji, ki bo avgusta prihodnje leto gostila največji evropski dogodek v zgodovini skavtstva - EuroJam 2005.

V treh prekratkih dneh smo se spoznali, razdelili v vode, se dogovorili za pravila naše igre, uživali v domačih kulinarčnih dobrotah, spoznali Anglijo, ob popoldanskem čaju spoznali nove običaje, videli relikvije preteklih Jamborejev, pokukali na sam Eurojam 2005, pridno izvedli nekaj delavnic, razdelili nekaj medicinskih napotkov, se pogovorili o opremi, dorekli kaj vse si bomo na popotovanju po naši Evropi ogledali in še in še ... Ko pa so si starši, ki so nas obiskali zadnji dan, opomogli od mešanice navdušenja in občudovanja, pa smo - v soju bliskavic fotoografskih aparatov - odplesali še čudovit angleški valček.

Minilo je prehitro, zato smo sklenili, da se pred odhodom na EuroJam 2005 spet snidemo. Naslednjič na Rogli. Da se naučimo še levega plesnega obrata in ...

Pridruži se nam. Avantura ne čaka!

Še nekaj prostih mest za udeležence in vodnike.

Informacije:

JureJEŽ

Jurejez@rutka.net

031 / 206 - 952

Tone Simončič, foto: Blaž

INTERVJU

Marta Lešnjak

in njenih osem taborniških križev

Ne spomnim se, da bi šel kdaj h komu s takšnim veseljem na razgovor kot prav k naši slavljenki - Marti Lešnjak. Poznava se že desetletja. Njen mož Pavle Lešnjak je bil moj prvi taborni starešina, ko sem leta 1952 kot medvedek prvič taboril pri tretjem visečem mostu čez Soro pri Medvodah ...

Pravijo, o mrtvih le lepo, o živih pa kakor kdaj! O Marti pa na poseben način. Osem desetletij biti aktiven na raznih področjih življenja, od tega večino let tudi med taborniki. Skupaj s Pavletom, "starim" vicmaherjem in strokovnjakom za igrice pa še kaj, s sinom Gojcem, tudi znanim tabornikom, igralcem, zabavljajem ... tudi na mami pusti kakšne sledove. Bila je članica v več ljubljanskih enotah, njeni otroci tudi.

Marta je opravljala številne taborniške posle od tajnice, blagajničarke, gospodarja, urednice, lektorice ... Na slovenskih in jugoslovanskih zletih ali večini večjih akcij smo jo lahko videli za pisalnim strojem tabornega časopisa. Bila je redna Pavletova spremljevalka in sodelavka. Taborništvo je spoznala pred petdesetimi leti in ga spremlja še danes. In upajmo, da ga bo še kar nekaj časa. Zato sva v sproščenem klepetu ogledala nekatere teme v organizaciji, spregovorila o njenem osebnem življenju itd.

Marta je enkratna oseba. Izžareva pozitivno energijo. Je odlična in zanimiva sodelavka. Njena vrata so vedno odprta, če potrebuješ njeno pomoč. Ne zna reči ne. Pravi, da te besede taborniški slovar ne pozna. Izredno bogato duhovno življenje, sodelovanje na

nešteti taborniških akcijah, poznavanje množice ljudi raznih starosti in poklicev, predvsem pa razgledanost, uvrščajo Marto v poseben predalček, kjer je le malo takih. Med prijatelji je znana kot tiha, skromna in delavna, dobra prijateljica in sogovornica. Iz zanimivega pogovora smo izluščili le nekatera njena razmišljanja.

Kako ti je uspelo zaiti med zeleno bratovščino?

S Pavletom sva se spoznala v Rodu Bičkova skala in od takrat do danes me taborništvo še ni spustilo iz rok! Pozneje sem presedlala k Dobri volji in še pozneje k Sivemu volku, kjer sta bila aktivna predvsem moja otroka. Sodelovala sem tudi v klubu Črni gaber, v katerem so bili sami zagnani taborniki, ki imajo veliko zaslug za uspešen začetek taborniškega gibanja pri nas. Pisali so pravilnike, priročnike, nakazovali smeri razvoja, jaz pa sem bila le taborniška učenka.

Sedaj si srečna babica, te malčki vračajo v mlajša leta?

Malo počakaj! Najprej sem bila mama, sine Gojc in hčerka Branka sta navdušena tabornika pri Sivem volku. Gojc je počel marsikaj: vodil taborjenja, izlete, za TV snemal taborniške filme, poskušal je vnesti v organizacijo novosti in skrbel za smeh in dobro voljo

ob tabornih ognjih, kdaj tudi skupaj z očetom. Zdaj pa sem babica. Osnovnošolko Tino že navdušujejo taborjenja, triletno Vesno pa to še čaka. Kako se temu lahko reče? Jabolka ne padejo daleč od drevesa. Brankina generacija še danes drži skupaj, srečujejo se tudi na družinskih taborjenjih. Mene pa povezujejo Tabor, obiski naših zletov, srečanja z grčami in obujanje prelepih spominov na tisoč in en nepozaben doživljaj, ko te kar malo požgečka okoli srca.

Kaj te toliko časa drži med taborniki?

Ali od mladih okoli sebe ne ostajaš tudi sam mlad? In seveda moja vnučka Tina. Res sem bila vse, kar si naštel. Gospodar sem bila pa davnega 1951. leta na taboru Pionirskega lista (kjer sem delala dobra tri desetletja) v Bohinju. To je bil prvi tabor s pravim taborniškim programom. V vodstvu so bili sami taborniški asi. Pa mi je tale gospodar dal vetra. Naj povem, zakaj? Rečeno je bilo, gremo na Triglav. Ubo-ga gospodarica, brez izkušenj in fizičnih priprav seveda tudi. Pa sem šla v izposojenih gojzarjih - čez Voje. Saj mnogi veste, strmina, da te kap. Pa je šlo - korak naprej, dva nazaj ... Ne vem več, kako, vendar prilezla sem do melišča pod kočo Planika ... naprej pa

ni in ni več šlo. Prišli so pome, me v koči spravili k sebi s čokolado in čajem, naprej na vrh Triglava pa ni bilo več težav. Poplačana sem bila z jasnim nebom in čudovitim razgledom, do koder je seglo oko. Poučno, kaj? Takrat sem bila prvič in zadnjič tam gor!

Taborniški organizaciji sem lahko hvaležna, da mi je bilo omogočeno koristno in vsestransko bogato preživljati prosti čas, skleniti številna prijateljstva, ceniti drug drugega, poglobljati spoštovanje narave in se od nje učiti. Poudariti moram, da taborniško prijateljstvo nikoli ne zamre. Le kaj bi lahko bilo lepšega?

Kako ocenjuješ razvojno pot taborništva?

Uf, kakšne razlike. Kakšen razvoj in bogastvo novih zamisli in aktivnosti od postavljanja organizacije na noge do današnjih dni. Pa ne bom obnavljala zgodovine, vsega se ne da naštet. Velik napredek je na organizacijskem, vsebinskem in tehničnem področju. Uspehi so seveda zdaj večji, zdaj manjši. Tudi težav je vedno veliko. In, ne dolgo tega, smo taborniki postali člani velike skavtske družine. Za našo organizacijo to pomeni razširitev pestrosti aktivnosti, nove vsebine, nove možnosti druženja z mladimi na vseh koncih sveta.

Ampak v tujino smo tudi mi že hodili; leta 1952 smo taborili pri Rdečih sokolih ob Millstattskem jezeru v Avstriji. Tam smo se dobro odrezali in so se gostitelji od nas že takrat kaj naučili. Se sliši neskomno? Pa je res!

Prebereš vse, kar je v Taboru. Kako ga vidiš?

Seveda, vse preberem - od A do Ž. Vsak urednik in uredniški odbor imata svoj pogled na vsebino revije. Bila naj bi v pomoč bralcu. Da si razširi znanja,

predvsem pa vodniku za odgovorno delo z vodom, in vodstvom rodov za uspešnejše delo. Posredovala naj bi nova znanja, tudi širše in teorijo z razumljivo razlago ponudila rodovom, da bi jo udejanili v praksi. Pomembna je informiranost članstva, hkrati pa odmevnost iz rodov. Tudi kritičnost je dobrodošla, če je posredovana s pravim poudarkom in poštenim namenom, brez nergaštva. Pred vsakim novim urednikom so novi izzivi. Tudi zdaj. Pustimo se presenetiti, seveda če bo Taboru uspelo podaljšati življenje. Pred podobnimi vprašanji je bil Tabor kar nekajkrat v preteklosti, pa se je vedno izvele! Sami si moramo izbrati mesto v družbi tudi kar zadeva financiranja revije. Nihče nam ne bo silil denarja ... Imamo vsa priznanja t.i. družbene skupnosti, ampak takih društev je veliko. Konkurenca je močna. Na vrsti pa so naši funkcionarji, da se ustrezno znajdejo in izborijo, kar nam, po našem mnenju, nekako pripada za boljšo vzgojo mladih.

Na kaj si v svojem življenju najbolj ponosna?

Na moja otroka in vnučki. Skupaj z njimi se veselim življenja.

Imaš na zalogi najbolj smešen dogodek iz taborniškega življenja?

Moji Dobrovoljci so me nekoč na taboru v Bohinju privezali h drevesu in namazani skakali okoli mene, češ, potem jo bomo pa skuhalo in pojedli. Pa me niso. Medvedek Tinček je takrat zaskrbljeno vprašal: "A s kostmi?"

Ti je ostal v spominu kak tragičen dogodek?

Ob petdesetletnici ZTS v Cankarjevem domu sem se srečala s tabornicami po duši in srcu, marljivi kot čebelice, na berglah in ob palčki za oporo pri hoji. Kar stisnilo me je pri srcu in nisem

mogla dojeti, kako neboljeni smo lahko, ko odpove zdravje in se namnožijo leta.

Česa si se naučila pri tabornikih?

Tega je mnogo: spoštovati naravo, imeti rad druge in sebe, zdravo živeti, gojiti pristne medsebojne odnose in še marsikaj. Taborništvo je resnična šola za življenje.

Kaj bi priporočala mlajšim, kaj naj izkoristijo v organizaciji?

Sodeluješ na raznih akcijah. Morda je najbolj tipično taborjenje. Sam moraš poskrbeti zase, za svoje umazane cunje. Tudi straža ni kar tako. Postajaš samostojnejši. Osvojene veščine vsakomur koristijo v vsakdanjem življenju. Tako od murna naprej rasteš do odraslosti.

Kje vidiš razliko med taborniškim in drugimi sorodnimi gibanji?

Toliko različnih aktivnosti kot taborniška ne ponuja nobena druga organizacija. Od strokovnega usposabljanja, zabave, srečanj vsak teden, vrh vsega pa je taborjenje, večeri ob tabornem ognju. Če je zanimanje za kakšno novo dejavnost, taborniki uvedejo tudi to.

Kaj pa med slovenskimi skavti in taborniki?

Vprašajva se, kdo je tisti prenapetež, ki vnaša nestrpnost in ne razume, da pač obstajata dve nekoliko različni organizaciji. Obe delata z mladimi in za mlade. Je tu kaj narobe? Spodbudila bi tesnejše sodelovanje, poleg lučke miru še kakšna srečanja. Obe organizaciji imata veliko skupnega.

Tabor, Tvoja ljubezen, tujke, skavt ...?

Tujk v Taboru tudi sama ne gledam prijazno. Če se le da, povejmo po slovensko oziroma obvezno prevedimo. Ali naši bralci obvladajo angleščino? Dvomim. Ob razpravah tabornik - skavt

pa glasujem (se me sliši?), da ime tabornik ostane. Prav: tabornik - skavt. Slovensčina je v nekaterih glasilih pogosto sporna.

Kako globoko si okužena s taborništvom kot stilom življenja?

Ko si enkrat res tabornik, vsaj tako mislim, si tabornik za vedno. Polno izkušenj smo prenesli v privatno življenje in so bila kašipot za ravnanje in ukrepanje. Seveda ne gre vedno vse gladko. Prav je, če se ravnaš po ljudski modrosti: V premislekih bodi podoben polžu, v dejanjih ptici. Lahko ta lep izrek priporočim tudi vam, predvsem mladim?

In še nekaj: Človek se vse življenje uči in nikoli vsega ne nauči. Torej se še vedno učim.

Marta je svojo zanimivo okroglo obletnico praznovala tako, kot je vajena tudi živeti - skromno, tiho - taborniško. Prepričan sem, da bo tudi v bodoče skrbela za vnučki, ki ji napolnita dan. Zahvaljujemo se ji za dolgoletno požrtvovalno delo v taborniški družini, na njeno sodelovanje pa računamo tudi v bodoče. Čestitamo ji za zanimivo obletnico in ji želimo obilo zdravja in zadovoljstva v osebnem in taborniškem življenju.

TABOR NA OBISKU

Katjuša Šavc, foto: arhiv RSK in Mirko Vodovnik

Rod Severni kurir Slovenj Gradec

Prve ideje o taborniški organizaciji segajo v leto 1960, ko je bil 18. aprila na osnovni šoli ustanovljen Odred Severni kurir. Letos tako ponosno praznujemo 45 let taborništva v kraju.

Ime in znak rodu

Ime rodu izvira iz vojnih časov partizanskih kurirjev NOB. Znak predstavlja gozd Dobravo, reko Mislinjo in kurirja. Zaradi premajhne razpoznavnosti razmišljamo o tem, da bi ga spremenili.

Taborni prostor v Podgozdu pri Žužemberku.

Taborni prostor

Naš taborni prostor leži v Podgozdu pri Žužemberku in je le kakšen kilometer oddaljen od tabornega prostora Sivih dimov s Krškega, ki ste jih spoznali v decembrski številki. V najem smo ga dobili pred približno dvajsetimi leti in od takrat naprej smo vedno taborili na njem. Žal je pogodba potekla in kljub velikim prizadevanjem nam ga ni uspelo odkupiti, a smo se z novim lastnikom dogovorili o nadaljnji uporabi. Na prostor smo vsi zelo navezani, a morda bi bil že čas, da raziščemo tudi druge kraje po Sloveniji.

MČ-ki vzamejo indijanski dan zelo resno.

Taboreči se zabavajo po svoje.

Taborjenja

Taborjenje traja od deset do dvanajst dni, udeležijo pa se ga v povprečju 60 taborečih. Poleg gusarskih ali indijanskih dni ter narobe dneva je najpomembnejši dan takrat, ko gremo bivakirat. Takrat poleg kuharice in nekaj grč v taboru ni nikogar. Udeležimo se ga v dveh skupinah. Skupina mlajših gre ne manj zahtevno pot, ki ponavadi kroži okoli tabora in se nato utabori nad njim. Starejša odprava gre na daljšo pot, ki včasih zahteva tudi dve bivakiranj. Pri pohodu večkrat prečkamo tudi Kočevski rog. Leta 2003 smo bivakirali tudi v zapuščeni vasi Spodnja Reber, v kateri so pred vojno živeli kočevski Nemci. Na bivaku je zmeraj zabavno, pa tudi malce strašljivo, saj nikoli ne veš, za katerim grmom se skriva medved in čeprav še nismo srečali nobenega, nas domačini vedno strašijo z njimi. Vidimo pa zato veliko divjih svinj, ki po številnih pripovedovanjih vselej pridobijo kakšen kilogramj.

Mirko Vodovnik, staršina rodu, sicer podjetnik, je član taborniške organizacije že od leta 1968.

S katerimi težavami se RSK srečuje danes?

Finančne težave, ki smo jih imeli v preteklosti, smo uspešno rešili s prijavi programov na razpise nevladnih organizacij. Prav tako smo se v bližnji preteklosti rešili problemov s prostori. Težave sedaj vidim predvsem v neresnosti nekaterih vodnikov in z njihovo nepripravljenostjo do izobraževanja. Pogosto se nam zgodi tudi to, da srednješolci, ko začnejo študirati, prenehajo s taborništvom, ali pa se pridružijo drugim rodovom.

Kako rešujete problem števila članov?

Članstvo zdaj že nekaj let narašča. Člane tudi ni težko pridobiti, temveč je problem v tem, kako jih zadržati. Tako se zopet vrnemo k vodnikom.

Kaj za vaš rod pomeni povišanje članarine?

Koroška je ena izmed regij, ki je po višini dohodka zelo nizko. Na družinskem proračunu pa se vsekakor pozna vsak tolar. V rodu smo v prejšnjih letih omogočili članstvo tudi otrokom iz socialno šibkejših družin. Parim smo omogočili tudi taborjenje.

Kakšne so spremembe po ustanovitvi oz. razširitvi koroško-šaleško-zgornjesavinjskega območja?

Koroško območje ni delovalo zaradi kadrovskih težav, ki smo jih takrat

Vodstvo rodu

Staršina Mirko Vodovnik
Blagajničarka Marija Vodovnik
Načelnik Aleš Korošec
Načelnica GG Tina Vodovnik
Načelnica MČ Katjuša Šavc
Gospodar Lucijan Areh
Propagandist Samo Cokan

Struktura

MČ	34
GG	19
PP klub	21
Klub grč	18
Skupaj	92

imeli v rodu in ker so v njem bili le trije rodovi aktivno vključeni v delovanje območja. Vsekakor smo bili prej bolj zaprt tip rodu. Sedaj se poznajo že prvi

rezultati z vodniške šole. Po dolgih letih smo se tudi udeležili mnogoboja in veselih srečanj MČ-jev. Tudi informacije z zveze so pravočasne.

Višinska delavca.

Bivakiranje leta 2003.

Zimovanje 2004 - MČ vod pri pripravi golaža.

Indijanska pojedina.

Fotografija pozimi

Stojim na vrhu hriba, ki sem ga zaradi zimskih razmer začel osvajati že zgodaj zjutraj. Okoli mene je v sneg in meglice zavita narava in okoliški vrhovi. In obenem tudi mnogo različnih zanimivih fotografskih motivov. Mraz je in veter piha, kjerkoli se lahko prebije mimo anoraka me pošteno zazebe. Kljub temu iz nahrbtnika vzamem svoj fotoaparatus, da ovekovečim zimski dosežek in prečudovito naravo. Vklomp stikalo in ... nič. Prazna baterija ...

Zimska narava nudi veliko zanimivih motivov, ki jih oblikuje zasnežena pokrajina.

Dokler se je fotografiralo le z analognimi fotoaparati, ki so za svoje delovanje uporabljali le mehaniko ("dobri stari" Zenit, Praktica ...), fotografija ni poznala ovir glede mraza. Mehanika je delovala skorajda na vsaki temperaturi ... in deluje še danes. Z vgradnjo prvih svetlomerov, ki so za svoje delovanje potrebovali baterije, pa se je že pokazala šibka točka delovanja baterij na mrazu.

Kasneje so razvili analogne fotoaparate, ki so za delovanje uporabljali precej elektronike (ostrenje, svetlomer, transport filma, zaklop ...), fotoaparati pa so uporabljali posebne zmogljivejše

in dražje baterije. Kljub temu so dostikrat v mrazu tudi te baterije zatajile, saj se običajnim baterijam z znižanjem temperature zniža kapaciteta in napetost. In tako se je večkrat zgodilo, da smo na naši zimski odpravi vzhiceni ob lepotah zimske narave ostali s prazno baterijo in torej tudi brez posnetka.

Z razvojem digitalnih fotoaparatorov pa se je poraba električne energije v fotoaparatih še močno zvečala. Največji porabnik električne energije v digitalnem fotoaparatu sta tipalo in zaslon. In kljub temu, da so v digitalne fotoaparate s tem namenom začeli vgrajevati še zmogljivejše baterije, se nam lahko

zgodí, da ostanemo brez energije.

Zato moramo biti pozimi, kadar se v naravo podajamo s fotoaparatom, močno pozorni tudi na napolnjenost baterije. In če se vrnemo nazaj k začetku - stari mehanski fotoaparati so torej kljub kopici inovacij, ki so jih zasenčile, še vedno uporabni. In marsikje se jih ravno zaradi te prednosti uporablja še danes.

Nasveti za varčevanje z baterijo pozimi:

- posnetek si zamislite v glavi in s fotoaparatom,
- fotoaparatus izklopite, čim ga ne uporabljate,
- ne "zumirajte" po nepotrebnem,
- ko je možno, vzemite baterijo iz fotoaparatus in jo nosite v žepu čim bližje svojemu telesu,
- pred odhodom vzemimo sveže (napolnjene) baterije,
- s seboj imejte vedno še rezervno baterijo,
- pri digitalnem fotoaparatu izklopite zaslon in posnetek oblikujte skozi iskalo,
- fotografije pregledjte šele doma.

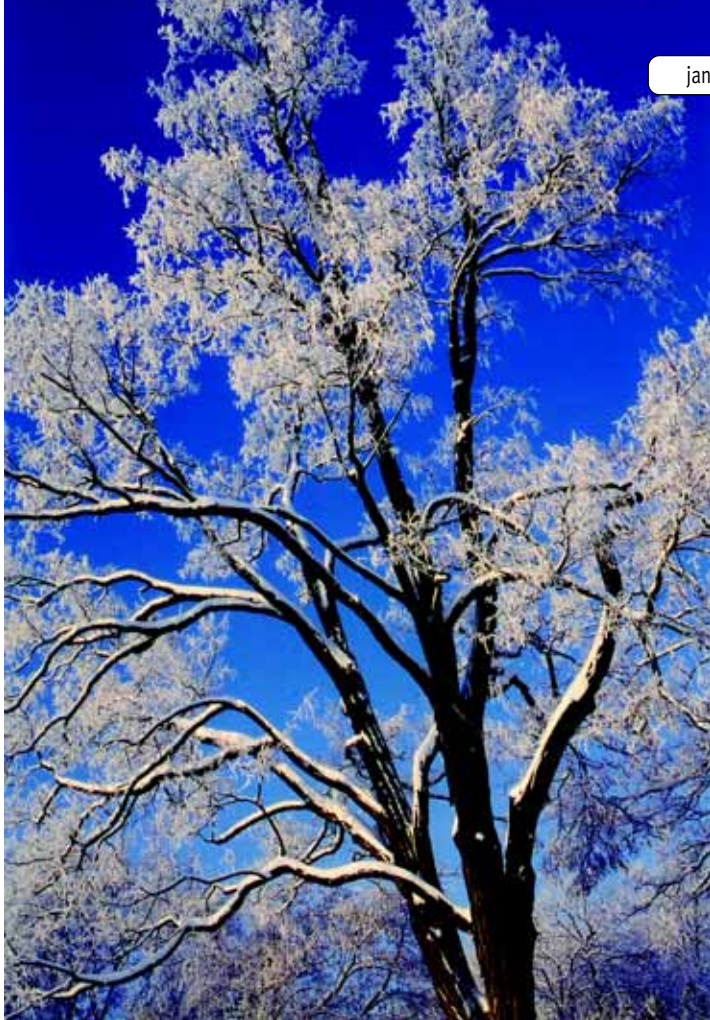
Odgovor na vprašanje:

V: Večkrat grem s fotoaparatom v hribe. Ko pridem iz mrzle narave v toplo kočo, se fotoaparat vedno zaroši in z njim ne morem slikati. Kaj naj naredim?

O: Vlaga je velik problem fotoaparata in leč. Prehod iz mrzlega v toplo in vlažno okolje zato povzroči, da se na fotoaparatu in lečah nabere kondenz. To je moteče, saj takrat ne moremo fotografirati, poleg tega pa lahko tudi škoduje fotoaparatu. Edini nasvet pri tem je, da fotoaparat preden vstopiš v kočo zaviješ v pulover, šal ali podobno razpoložljivo izolacijo in počakaš, da se fotoaparat počasi aklimatizira na toplo in vlažno okolje.

lvje na drevesu. Za zimski posnetek je včasih potrebno le s fotoaparatom stopiti do bližnjega drevesa in narediti posnetek.

Mraz je sestavni del zimskih izletov.

PREDSTAVITVE RODOV

Rod heroj Vitez

Leto ustanovitve: 1979.

Področje delovanja: Ljubljana in Trzin.

Število aktivnih članov: 90.

Struktura rodu: vod murnov, 4 vodi MČ, 3 vodi GG, en mešan klub, klub PP in klub grč.

Najbolj zavzeta članica rodu: Mojca Galun, Ljubljanska 9b, 1241 Kamnik, 041/632-613, mojca.galun@guest.arnes.si.

Naslov spletne strani rodu: rhv.rutka.net.

Simbolika rodovega imena

Rod je dobil ime po Francu Ravbarju - Vitezu (1913-1943), ki je bil leta 1951 za proglašen narodnega heroja.

Z letošnjim letom bom v reviji Tabor predstavljal takšne recepte, ki si jih taborniki lahko pripravijo v svojih prostorih ali na potepanju po naravi. V zimskem času si lahko v naravi taborniki naberejo naslednje plodove: šipek, črni trn, jerebiko, glog. Plodove mora posmอดိတိ slana, da so mehki in sladki. Iz plodov si lahko skuhamo v kotličku ali loncu okusen čaj, marmelado.

Jogurt

Potrebujemo:

- 1 navadni jogurt,
- 3 žličke sladkorja,
- 3 jedilne žlice očiščenih in na drobno narezanih plodov črnega trna in gloga.

Jogurt, sladkor in plodove dobro premešamo in dobimo sadni jogurt iz narave.

Regratova juha

Če pozimi ne bo snega, si lahko skuhamo v kotličku zelo okusno juho.

Zanjo potrebujemo:

- 1 čebulo,
- 5 krompirjev,
- 6 pesti regratovih listov,
- 2 žlici belega olja,
- sol in poper po okusu.

Prilava: čebulo očistimo in na drobno narežemo. Na olju v kotličku jo prepražimo, da zlato porumeni. V kotliček vlijemo 1,5 litra vode ter na drobne kocke narezan krompir. Pustimo, da se počasi kuha. Vmes očistimo, operemo, na drobno narežemo regratove liste in jih prekuhamo v slani vodi. Vodo odlijemo, ker ima grenak okus. Dobljeno regratovo prikuho dodamo kuhanemu krompirju, posolimo in popramo po okusu in juha je pripravljena.

Čaj

Za čaj potrebujemo:

Pest stisnjenih plodov šipka, črnega trna, jerebike in gloga. Iz plodov črnega trna, jerebike in gloga odstranimo peške. V kotličku ali loncu zavremo 1 liter vode, dodamo omenjene plodove in rahlo prekuhamo. Čaju lahko dodamo sladkor po okusu ali ga pijemo nesladkanega. Če hočemo čaj še izboljšati, lahko dodamo nekaj smrekovih iglic.

Marmelada

Iz omenjenih plodov lahko naredimo v kotličku ali loncu tudi okusno marmelado. Za to potrebujemo:

- ½ kg plodov šipka,
- ½ kg plodov črnega trna,
- ½ kg plodov jerebike,
- ½ kg plodov gloga.

Iz plodov odstranimo peške in vse dobro stisnemo (kar z rokami zmeljemo), dodamo približno ¼ litra vode in 1 kg sladkorja. Vse skupaj damo v kotliček ali lonec ter kuhamo, da voda povre. Med kuhanjem neprestano mešamo, da se nam masa ne prismođi. Ko voda povre, je marmelada gotova.

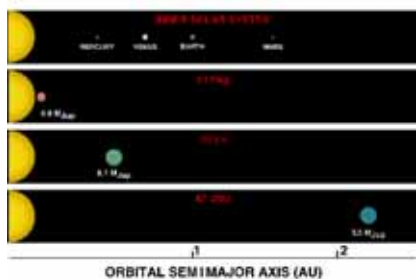
Še vročo si jo lahko namažemo na kruh, ali pa si zraven še spečemo palačinke in jih namažemo z dobljeno marmelado.

Dober tek!

Vesoljski ples Zemlje in Sonca

Zemlja je planet, ki se razen po tem, da na njej bujno uspeva življenje, po videzu ne razlikuje mnogo od drugih planetov. Zadnja odkritja dokazujejo, da je v vesolju običajen pojav, da zvezde spremljajo planeti. V tem smislu torej naše Osončje ni nič posebnega.

PLANETS AROUND NORMAL STARS

Tudi druge zvezde imajo planete - primerjava oddaljenosti in mase Jupitru podobnih planetov ob drugih zvezdah - razdalje so izražene v AU.

Ko je pri svojem kroženju Zemlja najbližje Soncu, opazimo, da je Sonce navidezno večje. Če v tem času nastopi sončni mrk, gre za kolobarjasti mrk.

Gibanje planetov določa gravitacija, ki igra v vesolju eno najpomembnejših vlog. Zaradi gravitacije planeti krožijo okoli Sonca in Sonce okoli središča galaksije. Zaradi gravitacije ne odfrčimo nekam stran od Sonca v globino vesolja, kjer bi zagotovo umrli. Kroženje nas ohranja v zadostni razdalji, da se ne scvremo v peklenski vročini Sonca. Ravno pravšnja oddaljenost in prisotnost vode vzpostavljata idealne pogoje za življenje na Zemlji. Prav temu naključju smo lahko hvaležni, da živimo - in se celo sprašujemo, kako smo nastali ali od kje smo prišli.

Vesolje je tako veliko, da je merjenje razdalj z običajnimi enotami, ki jih uporabljamo za merjenje razdalj na Zemlji, praktično nesmiselno. Kilometer ali milja skoraj ne pomeni nič v vesoljnem prostoru, zato je bilo potrebno uvesti nove - večje enote. Že najbližje nebesno telo - Luna je od Zemlje oddaljena kar 340 tisoč kilometrov, ostala telesa pa so še dlje. V astronomiji za enoto merjenja razdalj večinoma uporabljamo "**svetlobno leto**". To je razdalja, ki jo svetloba prepotuje v enem letu. Ta razdalja je zelo velika. Do Lune na primer svetloba potrebuje le dobro sekundo, do Sonca pa osem minut. Tudi Sonce je tako veliko, da njegov premer lahko izrazimo s štirimi svetlobnimi sekundami. Za merjenje razdalj znotraj Osončja, kjer sta kilometer in milja premajhna, svetlobno leto pa preveliko, običajno uporabljamo "**astronomsko enoto**". AU (Astronomical Unit) ustreza oddaljenosti Zemlje od Sonca. Svetloba razdaljo ene AU prepotuje torej v osmih minutah. Redkeje bomo naleteli še na enoto "**parsek**", ki znaša 3,26 svetlobnega leta ...

Zemlja se zavrti okoli svoje osi v enem dnevu, pravzaprav še malo prej. Temu kroženju pravimo **rotacija**. Zemlja kroži tudi okoli Sonca in ga obkroži v enem letu. To gibanje imenujemo **revolucija**. V enem letu se Zemlja zavrti okoli svoje osi enkrat več, kot je dni v letu. Skratka v 365 dneh se zavrti okoli svoje osi 366 krat ali v 366 dneh 367 krat. Ste kdaj pomislili, da se kazalca na uri v dvanajstih urah srečata le enajstkrat? Pri Zemlji in Soncu gre za nekaj podobnega. Potem so še popravki vsake štiri leta, katerim pravimo prestopno leto ... in tako naprej.

Rotacijska os Zemlje je glede na os gibanja okoli Sonca nagnjena za 23,5 kotnih stopinj. Tudi sama os se vrti kot vrtavka. Temu kroženju pravimo **precesija**. Vendar pa je to kroženje skoraj neopazno. Os se zaradi precesije zavrti le enkrat v 26 tisoč letih. Nagnjenost osi glede na os kroženja okoli Sonca povzroča letne čase. Pozimi je os obrnjena stran od Sonca, poleti pa proti Soncu. Sonce vsaj enkrat letno posveti pravokotno na vse tiste kraje na Zemlji, ki ležijo med -23,5 in +23,5 stopinj zemljepisne širine. Na polih so tudi dnevi, kjer pozimi Sonce sploh ne vziđe in poleti ne zaide. Tisti vmes pa le opazimo, da je poleti mnogo daljši dan kot pozimi, pa tudi bolj vroče je.

Pot Zemlje okoli Sonca ni prava krožnica, temveč elipsa. Zemlja potuje najhitreje, ko je najbližje Soncu. To je v začetku januarja. Vendar zaradi tega dejstva na Zemlji ni prav nič bolj vroče! Če smo natančni, lahko odstopanje opazimo le na sončni uri, ki takrat ni točna ali pa ob sončnih mrkih, ki so takrat kolobarjasti ...

Športno plezanje

Svet oprimkov, skalne stene, magnezija, oguljenih prstov, vrvi in vponk. Svet vzponov in padcev, ogromne motivacije, moči in tehnike gibanja. Svet športnega plezanja.

Športnemu plezanju se tako pri nas kot v tujini posveča vedno več ljudi. Gre za nekakšen trend in ponovno odkrivanje pristnega stika z naravo, kjer se kljub sodobnemu načinu življenja in hitremu tempu lahko sprostimo in svoje misli posvetimo naravi, problemom plezalnih smeri in samim sebi. Le s popolno koncentracijo in predanostjo plezalni smeri lahko preplezamo za svoje sposobnost najtežje smeri.

Največ plezalcev se posveča športnemu plezanju v plezališčih. Pri tem so plezalci preko vrvi navezani na soplezalca, ki plezalca varuje, kar tudi zagotavlja maksimalno varnost tega športa. Športno plezanje se tako uvršča med bolj varne športe, najpogostejše poškodbe pa nastanejo zaradi nepravilnosti vadbe, pomanjkljivega ogrevanja in nespoštovanja osnovne varnosti. Kot pomoč pri izbiri plezališča lahko v roke vzameš knjigo "Plezalni vodnik - Slovenija", ki ponuja pester pregled praktično vseh slovenskih plezališč z opisi smeri in ocenami težavnosti.

Kako začeti s plezanjem

Za začetek ukvarjanja s plezanjem ni nikoli prepozno. Pri tem se je najbolje zglasiti v eni od plezalnih šol, kjer poskrbijo za vse začetnike, jih seznani z varnostjo, tehniko plezanja in opremo. Druga možnost pa je, da se priključimo izkušenejšemu plezalcu, kakršnih je pri ta-

bornikih veliko. Vendar pa je pri tem zelo pomembno, da nas najprej pouči o varnosti, nato pa še o tehniki gibanja in plezanja.

Oprema

Potrebna plezalna oprema je v največji meri povezana z varnostjo, zato z njo ne gre eksperimentirati. Poleg tega sodi športno plezanje med cenovno manj zahtevne športe, saj po nabavi najnujnejše opreme nimamo večjih stroškov. Najnujnejša oprema so plezalniki in pas, za ostalo opremo pa sprva poskrbijo v plezalnih šolah in jo lahko nabavimo postopoma, ko spoznamo, da bomo plezanju posvetili več svojega prostega časa.

Plezalniki

Najpomembnejši del opreme pri plezanju so plezalniki. Ti skrbijo za dober oprijem noge na skali. Proizvajalcev plezalnikov je zelo veliko, vsi pa ponujajo pestro paleto modelov, med katerimi lahko izberemo sebi najprimernejše. Vendar za začetek ne kupujte premajhnih plezalnikov.

Plezalni pas

Pas sodi med bistvene elemente varnosti. Pri nakupu le-tega pazite, da bo lahko v pasu dovolj dobro zategnjen in nas ne bo oviral, tudi če se v pas usedete (tako da vas v pasu nekdo dvigne ali ga obesite).

Vrv

Poleg pasa je tudi vrv bistven element varnosti pri plezanju. Zato je zelo pomembno, da vrv usteza standardu UIAA in da jo

redno pregledujemo in po potrebi (če opazimo da je plašč ali jedro poškodovano) zamenjamo. Plezalne vrvi so nekoliko elastične, kar pripomore k manjšim sunkom pri padcih.

Vponke in kompleti

Vsak komplet sestavlja dve vponki in ena zanka. Vrv s pomočjo kompletov vpenjamo v za to nameščene kovinske zanke v smeri. Za plezanje v plezališčih potrebujemo približno 10 kompletov. Trgovine s plezalno opremo nudijo pester izbor različnih modelov kompletov večjih proizvajalcev, tako da imamo pri nakupu velik izbor.

Poleg te opreme za plezanje potrebuje mo še vrečko za magnezij, v katero med plezanjem pomakamo prste in dlani ter primerna športna oblačila.

NAREDI SI SAM Bača in Krka

Veseli december Domišljija je vse

Spet je tu december, najbolj vesel in potrošniško usmerjen mesec. Da pa ne bo vse kupljeno in serijsko izdelano, si naredite sami božička in ga napolnite z bonboni ali drugimi dobrotami.

POTREBUJEMO:

- Steklen kozarček s pokrovom, ki ima navoj;
- zvitke rjavega krep papirja;
- rdeč krep papir;
- lepilo;
- vrvice;
- škarje;
- vata;
- bonboni.

Izdelava je zelo preprosta, samo sledite naslednjim korakom:

1. Iz zvitka rjavega krep papirja izrežemo približno 1 cm širok trak. Z njim ovijemo steklen kozarec, tako da začetek in konec traku na kozarec pritrdimo z lepilom. To bo božičkov trebušček.

2. Iz pokrovčka izdelamo čepico. Iz rdečega krep papirja izrežemo trak širok 18 cm in tako dolg, da prekrije celoten pokrovček. Nato rob pokrova premažemo z lepilom in ga ovijemo s trakom. Sedaj pa trak nekoliko pod vrhom zavežemo z vrvico, da dobimo čepico. Če želite, lahko vrh traku razprete navzven in navzdol, da čepica dobi cofek.

3. Božičku naredimo obraz, prilepimo ali narišemo mu oči, iz kroglice rjavega krep papirja mu naredimo nos ter prilepimo belo brado, brke in obrvi iz vate.

4. Za konec pa božičkov trebušček napolnimo z bonboni.

Domišljija in ročne spretnosti pa lahko pridejo do izraza tudi pri popestritvi darilnih vrečk. Vrečke, v katerih nameravate obdariti svoje prijatelje in sorodnike, lahko dobijo popolnoma novo podobo in praznični izgled.

Okrasite jih z oblikami, kot so smreke, sani, bunkice, zvezdice in drugimi božičnimi motivi, le-te izrežete iz kolaž ali krep papirja in jih poljubno nalepite po vrečki. Uporabite predvsem zlate, srebrne, zelene in rdeče barve.

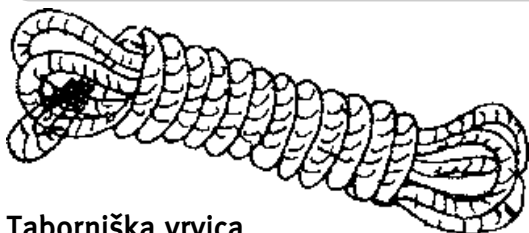
Namig: iz visoke in ozke darilne vrečke za steklenico lahko naredite dve manjši vrečki. Vrečko prerežemo na polovico in pri spodnjem delu, ki že ima dno, utrdimo rob, tako da naredimo zavihek navznoter. Drugi polovici pa izdelamo dno tako, da spodaj naredimo primerne zavihke in jih utrdimo z lepilnim trakom. Za ročaje uporabimo svilene trakove ali druge vrvice, napeljemo jih skozi luknjice ali pa konce ročajev prilepimo na notranjo stran vrečke. **Pa veliko zabave.**

Veselo ustvarjanje.

Taborniške posebnosti

Vsaka organizacija ima kaj svojega, posebnega in skrbno čuva to posebnost, na katero je tudi po svoje ponosna. Pogosto omenjamo vodov sistem dela. Vsak član voda ima svojo zadolžitev, pa če je še tako majhna, ampak je! Temu rečemo tudi delitev dela, vodov duh ... Taborniki imenujemo vrsto stvari "taborniški", čeprav so nekatere druge organizacije ali posamezniki "posvojili" taborniške prvine dela oziroma predmete. Pa nič ne de, to je samo potrditve naši posebnosti. Naj jih nekaj omenimo.

Taborniška vrvica

Taborniška vrvica je po času uporabe stara vsaj osemdeset let. Je stalna spremljevalka vsakega popotnika, ki ima poleg take v nahrbtniku vedno še druge, v glavnem tanjše kose vrvic. Taborniška vrvica je pletena, debela 5 mm in dolga 5 metrov. Uporabljamo jo za merjenje krajših razdalj, pri nudenju prve pomoči, postavljanju zasilnega bivališča itd. Na vsakem metru (lahko tudi na pol metra) je označena s tušem. Tako ostane oznaka dlje časa vidna, tudi tedaj, če se vrv zmoči. Vita vrv ni dobra, ker se zvija, če je vlažna, in potem merilo ni več točno. Najbolj primerna je pletena konop-

ljena vrv, ki pa jo le redkeje dobimo. Sodobne vrvice so narejene iz plastičnih materialov in naj bi bile bolj obstojne, lepše, le niso prav praktične, ker so bele: hitro se zamažejo in "kazijo" tabornikovo opremo z belo barvo, ki v naravi ni najbolj praktična oziroma običajna.

Tabornikovo vrvico zvijemo v 15 cm dolg zvitek, ki ga natakemo na karabinček na tabornikovem pasu. Vrvico pa zvijamo takole: zvijamo jo okoli treh prstov roke (palec - sredinec - meziniec), z daljšim ostankom vrvi pa ovijemo zvitek.

Velja omeniti, da v primeru, če tabornikovo vrvico uporabimo in jo pri tem razrežemo, ob prihodu domov takoj "naredimo" novo. Sicer pa ima vsak tabornik na zalogi več tabornikovih vrvic. Morebitne razrezane kose pa ne zavrže, ampak jih shrani za kasnejšo uporabo. Tabornikova vrvica ni le stara taborniška navada, ampak tudi del tabornikove opreme.

Taborniški korak

Poseben način hoje je Seton povzel po ameriških Indijancih, čeprav podoben način gibanja v naravi poznajo tudi druga ljudstva. Taborniki se veliko gibljemo v naravi. Predvsem na raznih orientacijskih in podobnih tekmovanjih, ko moramo v čim krajšem času prehoditi čim večjo razdaljo, je pomembna naša vzdržljivost. Zato je v takih primerih zelo uporaben taborniški korak. To je izmenična hoja in tek. Izgleda pa takole: najprej npr. 20 (ali 50 za starejše) korakov zmerno hodimo, zatem 20 korakov pretečemo. Urimo se toliko časa,

da se utrdimo, potem pa preidemo na 50 korakov hoje in 50 korakov teka. S takim korakom hitreje premagamo pot, hkrati pa koristno uporabimo energijo. Med hojo počivamo, a lahko tečemo. Seveda velja za hojo in tek: ne govorimo, še manj kričimo, najhuje pa bi bilo, če bi pili alkoholne pijače (to taborniku menda ni treba posebej povedati) ali kaditi.

S taborniškim korakom bomo hitreje prišli do cilja. Načeloma pa ta korak uporabljamo samo, če hodimo po relativno ravnem terenu. Izletniki vedo, da v hrib, torej po poti navzgor, nikoli ne tečemo.

Minsko polje

Ste se že kdaj vprašali, kako to, da nekaterim ekipam vsakič uspe prehoditi celotno minsko polje, vi pa že na drugi točki ostanete brez spodnjih okončin? Kje se skrivajo pasti, zakaj naša busola ni primerna in kaj pomeni zloben sodnikov nasmešek, še preden smo dobro raztegnili meter?

Merjenje kotov

Napaka 1° pomeni pri maksimalni dopustni dolžini stranice 20 m že 35 cm odstopanja. Doseganje natančnosti 1° pa je z busolo lahko precej zahtevno. Napake pri merjenju kotov se gibljejo do približno 3° , vendar je na srečo večina stranic minskega polja krajših od 20 m.

Pri klasični busoli se pogosto dogaja, da je pri viziranju ne držimo dovolj horizontalno in tudi, da busolo okoli vertikalne osi nekoliko zamaknemo glede na smer viziranja. Tovrstne napake so precej redkejši pri uporabi busole z diskom (nekateri jih imenujejo tudi busola s prizmo), prav tako pa so te busole že zaradi konstrukcije preciznejše. Večina bolj izkušenih ekip hkrati meri smer iz stojišča in z drugo busolo iz smeri nove točke (nasprotni azimut) in tako znatno poveča natančnost, hkrati zmanjša možnost raznih pomot ("Jou, s'm meru 178° namest 187° !"), zaradi katerih se po tekmovanju še tedne tolče po glavi.

Nekateri organizatorji omogočajo, da si pred tekmo umerite kompas, tako da boste vedeli, koliko stopinj morate prišteti oz. odšteti od tistega, kar bo pokazal vaš kompas, da boste imeli rezultat enak, kot ga da kompas, s katerim je bilo minsko polje postavljeno. Večina

organizatorjev pa dopušča, da si na sami točki, na kateri je minsko polje, izposodite kompas, s katerim je bilo minsko polje postavljeno.

Pri merjenju na raznih nočnih tekmovanjih je potrebno paziti še, da na glavna svetilka ni preblizu busole, saj lahko magnetno polje povzroči odklon magnetne igle.

Merjenje razdalj

Polaganje merskega traku je ena največjih umetnosti prehoda minskega polja. Levo okoli drevesa in desno okoli skale in že se merski trak kot kača vije proti cilju. Na koncu pa obrazi polni začudenja ob 1,5 m primanjkljaja. Priporočam, da merski trak razvijete šele, ko veste, v katero smer ga morate razviti. Tako si boste prihranili precej časa, potrebnega za ugotavljanje, ali je trak bolje položiti po levi ali desni strani drevesa. Razdalje na minskem polju so horizontalne razdalje med točkami. Slabo napet merski trak ali po nagljenem terenu položen merski

trak vas torej ne bo pripeljal do želene rezultata. Merski trak naj bo ob merjenju čimbolj vodoraven in naj na nagljenem terenu ne bo položen na tla. Velja povedati tudi, da bo razdalja zaradi povesa ali nehorizontalnosti merskega traku vedno nekoliko krajša od prave in nikoli daljša. To pomeni da lahko po lastni presoji glede na to, kako dobro vam je merski trak uspelo položiti, tudi dodate nekaj centimetrov.

Za konec pa še o nasmeških sodnikov. To verjetno pomeni, da boste pravkar zagrešili hudo napako. Hitro še enkrat pogledajte na listek. Ali ste nastavili pravo vrednost kota? Je mogoče podan nasprotni azimut ali pa je kot določen v gonih ali tisočinkah? Če ste preverili vse in niste našli nobene hujše napake, se potolažite s tem, da ste sodniku oz. sodnici najverjetneje preprosto všeč.

Besedilo in fotografija :Aljoša Bizjak, ilustracija: Meti

Bivak ob drevesu

Bivak ob drevesu je izrazito uporaben pozimi v predelih, kjer je precej snega. Pod smrekami je namreč najmanj snega ter se oblikuje t.i. sod. Prostor kar kliče po uporabi. Začnemo podobno kot v prvem primeru; oblikujemo ogrodje in na ogrodje namestimo vejevje. Pozimi obdamo s snegom. Vhod nato zapremo s kakšno "cunjo" oz. šotorko.

Sneg

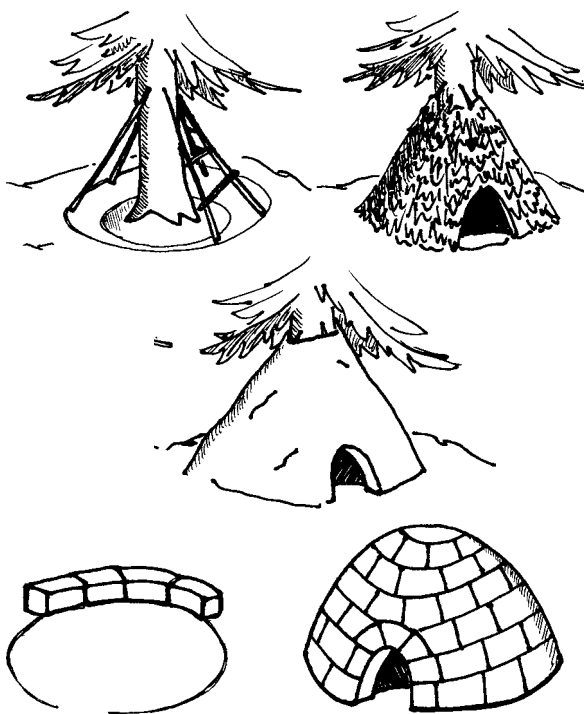
Sneg je zelo uporabna snov za gradnjo bivakov. Tako kot "gradbeni material" kot tudi izolacija. S sneženo oblogo lahko dvignemo temperaturo v bivaku tudi za 10° C, kar se pri mrzlih zimah zelo pozna. Poleg tega zadrži tudi veter.

Iglu

Najbrž je že marsikdo poskušal postaviti iglu. Za gradnjo iglujaja je potrebno dovolj in primerno sprijetega snega, ki ga je v naših kotlinah premalo.

Drugače je v hribih. Tam je ponavadi snega več. Primeren sneg je sprijet in se rad reže z lopatko za sanjanje, smučko ali podobno desko. Najlažja je gradnja okroglih iglujev, kjer zidake vsako stopnjo postavimo v ožji krog. Zidake oblikujemo sproti in sicer v neakšne trapeze. Odprtine in reže sproti mašimo z snegom. Zidake vsak krog tudi vse bolj nagibamo, tako kot da gradimo obok; zidaki položeni v krog in tako nagnjeni podpirajo drug drugega, da nam ne zdrsnejo na tla.

Kupolo nato zaključimo s sklepnim zidakom ali večjo kepo. Če smo pravilno zidali, kupola stoji sama. Vhod oblikujemo kot obok in pri tem si lahko pomagamo kar z nahrbtnikom. V kupoli ne pozabimo na prezračevalne luknje, ki naj bodo na vrhu. Tudi v iglujih se lahko znatno ogreje. Sicer ne kot v savni, vendar se ob uporabi sveč ali kuhalnika ogreje do neke 0° C. Ker se pri tem lahko pri tleh nabira CO₂, skrbimo za zračenje. Hkrati si ležišče priredimo na nekoliko dvignjeni podlagi, tako da je v višini okoliških tal. V jami ob ležišču svečo kar pustimo goreti, saj bi se le-ta ugasnila, če bi se nabralo preveč CO₂ in to bi bil signal nepravilno zračenje.

NI VSE PRAV KAR JE LOGIČNO - po hitri poti do uspešnega poučevanja?

Benjamin je vodnik Belih galebov. Nekega dne ga je njegov starešina grobo nadrl v pričo ostalih vodnikov, ker njegovi taborniki niso za sabo počistili svojega prenočišča. Ta dan je bil Benjamin pri poučevanju mlajših tabornikov zelo napet, razdražljiv, najmanjši nemir v skupini ga je vrgel s tira, tako da je težko povezoval snov v smiselno celoto. Svoje tabornike je ob nezadovoljivem odgovoru žalil, govoreč jim, da so prizadeti, da se z njimi ne da delati in da iz njih nikoli nič ne bo. Učenci so postajali vse bolj umirjeni, kar si je Benjamin razlagal kot dober pedagoški pristop. "Končno sem jih spravil v red," si je mislil v sebi ves ponosen in pomirjen.

Kaj je nauk te zgodbe? Kako bi ti ravnal v vlogi Benjamina, kako v vlogi njegovega tabornika in kako v vlogi starešine? Ali je Benjaminovo ravnanje zrelo? Utemelji svoj odgovor.

V zgodbi lahko osvetlimo več psiholoških procesov, ki se skoraj vsak dan dogajajo pri vsakem posamezniku. Benjamin je bil v FRUSTRACIJSKI SITUACIJI. To je stanje napetosti in neprijetnosti, ko ne moremo zadovoljiti svoje potrebe ali ne moremo doseči zastavljenega cilja. S tem, da je starešina nadrl Benjamina, mu je omajal njegovo samopodobo (mnenja in prepričanja o samem sebi), ovrednotil ga je kot nesposobneža in onemogočil zadovoljevanje potrebe po uspehu, ki je zelo pomembna vsakemu posamezniku. Graja vpričo drugih ima več negativnih posledic. Pri osebi lahko spodbuja občutja krivde, sramu, kar lahko povzroči socialno odmaknjenost, nezaupljivost ali celo depresijo. Vsa ta negativna čustva niso motivacijska za konstruktivno delovanje, temveč bolj pogojujejo delovanje ravno v obratno smer - Benjamin je svojo užaljenost, neprijetnost, napetost, negativna čus-

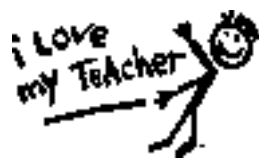
tva premestil na manj nevarni objekt, svoje učence. V strokovni terminologiji temu pravimo, da se je zatekel k obrambnemu mehanizmu premestitve. Obrambni mehanizmi so nezavedne reakcije naše duševnosti, ki imajo nalogo, da ohranijo našo lepo samopodobo, dobro mnenje o samem sebi, sprostijo nas napetosti, toda osnovnega problema ne rešijo. Služijo nam kot različni izgovori, tolažba. Pretirano zatekanje k obrambnim mehanizmom nas vse bolj oddaljuje od reševanja problema, zamegljuje realno doživljanje in vrednotenje situacije, so podlaga tudi za hujše duševne motnje.

Način ravnanja svojega starešine Benjamin posnema (graja, žalitev) in se enako vede do svojih učencev, kar začasno daje videz, da ga mlajši taborniki ubogajo, so bolj disciplinirani. Benjamin ima občutek, da je na pravi poti, da je uporabil učinkoviti vzgojni prijem. Velika verjetnost je, da bo tovrstno ravnanje imelo dolgoročno slabše posledice - učenci bodo do njega imeli vse manj zaupanja, komunikacija bo na formalni ravni, navidez ga bodo ubogali, ampak bodo svoje neza-

dovoljstvo in neprijetnost enako prenašali na osebe, za katere bodo imeli občutek, da so jim podrejene. Tukaj srečujemo pojav, ki se slikovito imenuje "socialni biciklizem". V situaciji, ko se počutimo podrejeni, tlačeni, ponižani, upogibamo hrbet in tlačimo tiste pod sabo - kot da bi pritiskali na pedale kolesa.

Osvetlitev psihološkega ozadja našega vedenja naj bi vam pomagala, da sami najdete mnoge konstruktivne rešitve ter na ta način pomagali primerno ravnati starešini, Benjaminu in tudi mlajšim tabornikom, ki so udeleženi v tej zgodbi. Pogovarjajte se o tem problemu s starši, z vodniki, s sošolci, s kolegi na taborniškem srečanju. Pošljite svoje "rešitve" v uredništvo.

Do kakšnim spoznanj je prišla psihologija pa si berite v naslednjem Taboru.

Zgodbica o Mrtvem vozlu

Sam se večkrat vprašam, kako nekoga naučiti kakšnega vozla, da bosta učitelj in učenec zadovoljna. Nekaterim je najlažje, če se učijo iz fotografij. Vzamejo knjigo, kjer so slike postopka izdelave vozla in jim sledijo. Drugim je lažje, da jim postopek nekdo pove in pokaže. Tukaj je prednost, da lahko o izdelavi vozla med samim postopkom vprašaš, če česa ne razumeš. Vendar pripovedovalec lahko pove in prikaže izdelavo na več načinov. Nekateri si izmislijo tudi zgodbe, ki opisujejo izdelavo vozla.

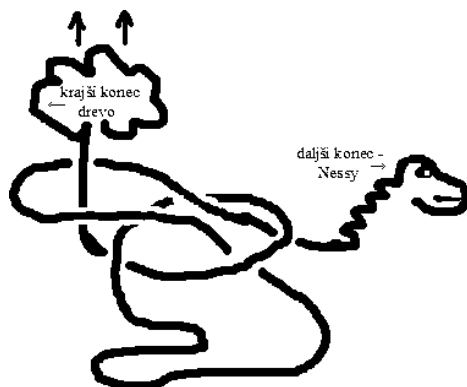
Tokrat vam bom predstavil eno takšnih zgodbic. Govori o pošasti iz jezera Loch Ness - Nessy.

Nekoč je bilo jezerce in iz vrvi naredimo zanko. V jezercu je živela pošast z imenom Nessy, to je daljši konec vrvi. Vendar ji je v jezeru postalo dolgčas in se je odločila, da bo šla pogledat, kaj se dogaja ob jezeru. Zato je priplavala iz jezera in šla na kopno, daljši konec vrvi damo skozi zanko - od spodaj navzgor.

Sprehajala se je po obali in zagledala mlado drevo, drevo je krajši konec vrvi. Ker ni poznala drevesa, je šla okoli njega, da si ga je bolje ogledala, daljši konec vrvi damo okoli krajšega.

Nato pa je našo Nessy zagledal mlad fant, se je ustrašil in zakričal. Tudi Nessy se je ustrašila in je pobegnila nazaj v jezero, daljši konec vrvi damo skozi zanko od zgoraj navzdol.

Mlad fant se je še mnogo let vračal k drevesu, da bi videl Nessy, a je ni videl. Drevo pa je zrastle visoko in košato, krajši konec potegnemo in s tem zategnemo vozle.

Nastal je vozle, ki ima več imen. Njegovo najbolj znano ime je mrtvi vozle, druga imena so še pašnjak, tkalski, vodniški vozle, če pa ga naredimo iz dveh vrvi, ki nista enako debeli, ga imenujemo tudi zastavni vozle. S tem vozlom se da lepo delati mreže, npr. za nogomet.

Morda kdo od Vas pozna še kakšno zgodbico in jo je pripravljen povedati. Ta mi naj piše na miha.eder@rutka.net in zgodbico bomo objavili.

SLOVAR

Mrtvi vozle
Bowline (angleško)
Bulin, Palstek (nemško)

IZ TABORNIŠKE PESMARICE Bubi

Rubrika "Dnevnik inštruktorja kitare" se je v lanskem letu izpela, v prihajajočem vam bomo namesto dolgočasne teorije vsak mesec prinesli novo pesmico - kadar bo le mogoče taborniško. Običajni nabor štirih ali petih taborniških pesmi bomo v prihodnjih številkah poskušali nadgraditi z novimi besedili, akordi in posnetki, ki jih boste lahko dobili na RutkaNET-u. Pri tem lahko sodelujete tudi vi - prepričan sem, da imate po rodovih dobre skladbice! Oglasite se na uredništvo Tabora in jih delite z nami!

Januarski izbor

Ob akciji Luč miru iz Betlehema vsako leto kar precej tabornikov sodeluje na skupnih prireditvah s člani ZSKSS. Verjetno letos ni bilo nič drugače. Marsikdo se je tokrat prvič spoznal s spodnjo pesmico. Objavljamo celotno besedilo in akorde, z RutkaNET-a pa si lahko poberete še MP3 datoteko, da ne boste imeli težav z učenjem melodije.

Pesmico lahko igrate v standardnem 4/4 ritmu. Tudi akordi niso pretežki. Pri akordu A₇, ki je mogoče še od vseh najtežji, vam ponujamo poleg standardnega prijema še lažjo alternativo. Mogoče še tole - prvi akord (D), se igra kar precej časa. Da stvar ni tako zelo dolgočasna, lahko pri igranju uporabite enega osnovnih trikov, in sicer, da na prvi struni prijem na drugem polju izmenjavate s prijemom na 3. polju (izjemoma tudi s prazno struno). Tako dobljeni akord sicer ne bo več navaden D dur, bo pa prijeten za uho.

LUČKA

Pesem ob akciji Luč miru iz Betlehema

D

Poglej to lučko,

poglej ta sij, ki seže do srca in greje;

greje še tako majhen cvet,

greje bitje, ki hoče živeti

in čaka, še zmeraj čaka.

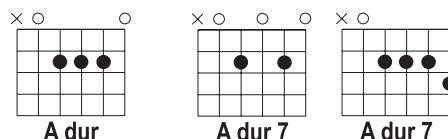
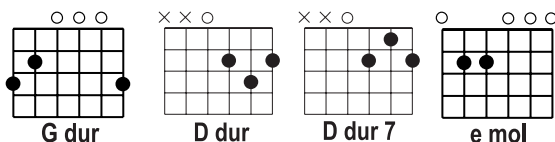
Kdo je dal to lučko,
v to temo sveta, da prižiga novi dan in greje?
Kdo je hotel, da tu stoji,
ko ugasnejo vse luči
in čaka, še zmeraj čaka,
čaka le na tvoj korak.

e A₇ D G
Vzemi to lučko, naj te spremlja povsod.
e A₇ D D₇
Majhen bel plamenček, osvetlil ti bo pot!
G A
Vzemi roko, ki ob poti bo čakala,
G A
osamljenost potrnost ti bo priznala,
G A₇ D
daj ji v roke luč, pojdita skupaj za njo.

Bog je dal to lučko,
želel je, da sveti vsem ljudem sveta in greje.
Kdor pa lučko le zase drži,
ta svetlobe te vreden ni;
naj čaka, morda pa dočaka,
dočaka tvoj korak.

e A₇
Vzemi to lučko ...

e A₇ D G
Prosim te Oče, ne vzemi je nazaj,
e A₇ D D₇
v mojem srcu bo sijala vekomaj.
G A
V tej pesmi bom samo še to zapisala:
G A₇ D
"Hvala za to luč, še enkrat hvala."

Demo posnetek dobite na naslovu <http://pesmarica.rutka.net/mp3/lucka.mp3>, boljšo različico pa na zgoščenki "Skavtske pesmi", ki jo je izdala ZSKSS ob projektu "Briga me".

Sestri Odgovarjata Sotrpinom

Živjo!

Sva sestri po krvi, kličite naju Kuhla in Kahla, saj strokovno odgovarjava na take vrste problemov. Torej, midve sva tu z našpičenimi pisali in ošiljenimi možgani (beri ostrim umom), da rešujemo vaše težave s problemi. Tako, še pojasnilo:

Jaz Kuhla biti starejša, modrejša (beri podpludbana) in zato bolj izkušena.

Jaz Kahla logično biti mlajša (nasvet: vedno lahko računaš na kahlo), zategatelj bolj zelena in zato (bolj) v stiku s problemi mladine, saj doživljam jih sedaj in tu in ne tako kot Kuhla v pretekliku.

Piši in se riši s svojimi tegobami na TABOR, rubrika SOS, Parmova 33, Ljubljana ali kuhla.kahla@gmail.com.

Zasujte naju in pričakujte jasno usmeritev - po možnosti rešitev.

Da prebijemo led, pa nama je na pomoč priskočilo naslednje pismo:

Dragi sestri sos rubrike!

Pišem, ker sem že čisto obupana, moj problem pa je takle: sem 13 letna tabornica in zalubljena v enega fanta iz našga voda, z njim si ful dopisujeva po sms-ih in po msn-ju, k sva pa skupi v isti sobi ali na sestanku, pa nč. Kot da se ne bi poznala. Pa ti sms-i so naju ful zbližal, piše mi res take kul stvari, recimo, da sem ful luščna, pa kr govori mi o svojem življenju, tko da res ne vem, kje gre pol narobe. Dejta mi kaj svetvat, kako naj reagiram naslednjič, ko ga vidm, da ne bo zgledal k da sva čista tujca ...

Obupanka.

ODGOVOR k&k:

Ta luščkana,
Posluš, tkole bomo rekl, s tega fanta še neki bo. Kaj, se pa še ne ve. Mogoče je en majčkeno sramežljiv. Zato vzemi usodo v svoje roke in pogumno pristopi do njega in mu reč: stari, a teb ta situacija ustreza, a tje kul, a ni mal napet, dejva v šesto...ne zej pa zares. Če bi rada stopila korak naprej, mu moraš jasno in glasno povedati, kakšno je stanje na tvojem podstrešju in kaj čuti tvoje srce. Midve misliva, da tud njemu vsakič, k dobi tvoj SMS, kar poskoč srce in se mu dvigne srčni utrip. Vse to pa so znaki zaljubljenosti. Vsekakor vredno preveriti. Bodi to kar si (drugih je že tko al pa tko preveč) in ko bo priložnost, da bosta sama, takrat punca, z besedo na dan, da ti ne bo kdaj žal ... pa srečno.

K&K

Orientacija po Benetkah?

Blaž Grah je gozdovnik v Rodu aragonitnih ježkov Cerkno (RAJ), kjer kot pomočnik vodnika že pomaga pri delu z mlajšimi. Orientacijski tek (OT) je ob taborništvu zanj najljubša dejavnost, z njim se je spoznal v Orientacijskem klubu Azimut, ki deluje na področju Cerknega in Idrije, ki je pred tremi leti v sodelovanju z RAJ pričel aktivneje delati z mlajšimi.

Sezona 2005 je pred tabo, v letu 2004 pa si v Slovenski orientacijski ligi (SOL) dosegel maksimalen izkupiček - 100 točk, postal si državni prvak v klasiki in šprintu, z veliko prednostjo državni prvak v štafeti ... So ti orientacijske tekme sploh še v izziv?

Vse ni čisto tako, kakor je slišati iz zgornjih vrstic. Orientacijske proge po prehodu v višje kategorije postajajo vse težje. Poleg dolžine postaja znatno težja tudi tehnika. Če je bila v kategoriji M12 (fantje do 12 let) še večina prog izpeljanih po poteh, se je v M14 že večkrat potrebno odločati za drugačno orientacijo - npr. po azimutu, plastnicah, ipd. Poleg tega se število tekmovalcev v Sloveniji povečuje, na drugi strani pa je vse več priložnosti za merjenje moči v mednarodnem merilu. Orientacijski tek je torej še vedno - in vedno znova - velik izziv. **Zakaj se sploh ukvarjaš z OT?**

Orientacijski tek mi je sam po sebi v veselje - sposobnost hitrega odločanja, natančne orientacije in fizična hitrost naredijo vsako tekmo - naj bo po mestnih

ulicah ali po najslabše prehodnem terenu - zanimivo. Ob vsem tem mi je posebej všeč še orientacijska družba in priložnost, da lahko vedno znova odkrivaš lepoto pokrajine in tudi vseh tistih kotičkov, ki običajnemu popotniku ostanejo skriti.

Katera tekma te je najbolj navdušila v pretekli sezoni? Zakaj?

To je težko reči, saj so me vse tekme navdušile. Mislim pa, da me je najbolj prevzela tekma po ulicah Benetk. Ta tradicionalna tekma ponuja zanimivo in tehnično zahtevno progo, hkrati pa je ob več kot 2000 tekmovalcih to največja tekma, na kateri sem bil doslej, kar je tudi najboljša priložnost za primerjavo svojih rezultatov z vrstniki.

Kje so vidiš svoje prednosti, kje so tvoje šibke točke?

Fizična pripravljenost mi zaenkrat še dela težave, tehnično pa se mi zdi, da sem kar dobro podkovan. Najboljše se torej znajdem na kratkih ali daljših in zahtevnejših progah.

Kako bi torej komentiral pomembnost fizične pripravljenosti in sposobnost orientacije - tehniko - pri uspešnosti tekmovalca v OT?

Dobra tehnika je osnova za uspešno tekmovalstvo ali pa tudi le rekreacijo pri orientaciji. Fizična pripravljenost sicer pripomore k uspešnosti na lažjih in daljših progah, tudi na krajših razdaljah pomaga, da tekmovalec ostane skoncentriran, vsekakor pa so možnosti brez dobre tehnike majhne. Večja je verjetnost, da se tekmovalec izgubi na daljših, zahtevnejših etapah, večje so časovne izgube pri izbirah poti, ipd.

Pa cilji za prihajajočo sezono?

Prvi cilj je udeležba na čimveč tekmah

v prihodnji sezoni. Vsekakor so to vse tekme SOL in čim več tekem mednarodne Orientacijske lige prijateljstva (OLP). Navdušen sem tudi nad tem, da se nam v letu 2005 v Sloveniji obetajo kar 4 velike mednarodne dirke. Odveč je omeniti, da si na vseh tekmah želim čim boljših uvrstitev. S tem športom se sicer nameravam aktivno ukvarjati dokler mi bo to dopuščal čas, kot rekreativce pa se bom verjetno vsaj občasno tekem udeleževal tudi kasneje.

Tabornik si že osmo leto, je tvoje taborništvo vplivalo na tvojo orientacijsko pot, so ti taborniške veščine kaj pomagale pri orientacijskem teku?

Prav pri tabornikih sem se navdušil za orientacijo. Ob klasičnih taborniških orientacijskih pohodih na DTK25 je naš rod občasno organiziral tudi tekme v orientacijskem teku. Pri tem sem si nabral začetna znanja, tako da mi je bilo kasneje lažje.

Bi si želel več konkurence iz taborniških vrst? Misliš, da bi se splačalo organizirati tekmo v klasičnem orientacijskem teku za tabornike? Kaj bi svetoval tistim, ki bi se želeli spoprijeti s tem športom?

Vsaka konkurenca je zelo dobrodošla in prav med taborniki je precej dobrih orientacistov. Zaenkrat namreč v kategorijah med 12-im in 16-im letom tekmuje samo okrog 15 tekmovalcev. Če bi bilo zanimanje, ali če bi to koga navdušilo za orientacijski tek, potem bi bila posebna taborniška tekma zelo dobrodošla. Sicer pa, orientacijski tek je res lep šport (ali pa le rekreacija) in vsakdo si lahko najde ustrezno zahtevno progo. Na začetku je pomembno, da si tekmovalci ne izberejo pretežkih prog. Slaba izkušnja na začetku marsikoga odvrača od ukvarjanja s tem športom.

Pred dvema letoma smo na Naboku organizirali "koktajl party". Z veliko sadja, zanimivo dekoracijo in brez kančka alkohola je bila zabava pravi hit. Trend se je nadaljeval tudi lani, hkrati pa so se koktajli pojavili tudi kot zanimiva popestritev čajank v vodih, aktivnost na taborjenjih in celo delavnica na zletu GG Pow-Wow. Za namenom širše popularizacije namenjamo tej temi nekaj prostora tudi tukaj.

Izvorna beseda cocktail pomeni v prevodu "petelinov rep". Ime izhaja iz Amerike, kjer so mešanice pijač krasili s perjem petelinov, ki so sodelovali v petelinjih bojih. Seveda je to le ena izmed zgodb, ki je pripeljala do zelo razširjenega in priljubljenega mešanja pijač - koktajlov.

Brezalkoholni koktajli

So mešanice raznih sadnih (lahko pa tudi zelenjavnih) sokov, sadnih sirupov, mleka in mlečnih napitkov (sladoleda) in gaziranih brezalkoholnih pijač. Koktajle pripravljamo iz svežega sadja, lahko pa uporabimo tudi sokove in konzervirano sadje (kompoti). Poleg tega pri pripravi potrebujemo tudi razne arome (sirupi, začimbe kot cimet ali muškata, sladkor v prahu in kockah), lešnike, arašide, orehe, lahko pa uporabimo tudi jajčni rumenjak in beljak. Posebna skupina dodatkov so mlečni proizvodi (mleko, jogurt, smetana, sladoled), kava, kakav, čokolada v prahu in čokoladne mrvice. Za pripravo ni no-

benih ustaljenih pravil, po okusu so si zelo različni - od kislih do sladkih in grenkih - vsi pa so osvežilni in bogati z vitamini.

Pripravljamo jih z ledom, ki se v pojavlja v različnih oblikah.

Spregovorimo še o potrebnem priboru. Vsekakor boste potrebovali nož in desko za rezanje, strgalo, odpiralnik za konzerve in ožemalnik. V naslednji stopnji bo prav prišel predvsem mikser, saj se z njim najlažje obdeluje sveže sadje. Če imate možnost, pa ne bo odveč mešalnik za koktajle (shaker) in pa različni zanimivi kozarci.

Poseben čar brezalkoholnih koktajlov so tudi zanimive dekoracije: slame, dežnički, palme, paličice z različnimi motivi in dekorativna nabadalca in še veliko drugega, vse kar nam pride na misel.

Če vas to področje zanima, vam od literature priporočam predvsem priročnik Pisani svet koktajlov, Ogrin, Kmečki glas, Ljubljana 2002, v katerem boste spoznali predvsem načine priprave, pripomočke, oblike kozarcev in dekoracije, sicer pa je brezalkoholnih receptov bolj malo.

Na koncu vam želim predvsem veliko eksperimentiranja in domišljije, recepti pa vas bodo spremljali še v naslednjih številkah revije Tabor. In še to: če boste napravili kakšno digitalno fotografijo lepo dekoriranega koktajla (v velikosti nad 500 kb), jo pošljite na spletni naslov tabor@rutka.net in objavili jo bomo v tej rubriki.

Pugy

KOKTAJLI

PEPELKA

Potrebujete:

- o 1 dcl limoninega soka (Fruc)
- o 1 dcl ananasovega soka
- o 1 dcl pomarančnega soka
- o nekaj kapljic sirupa granatnih jabolok (grenadine)
- o 0,5 dcl sode ali radenske

Priprava:

V mikser (ali mešalnik za koktajle) stresite nekaj ledu in ostale sestavine ter močno premešajte. Servirajte z dekoracijo rezine ananasa ali ananasovih listov ter slamico.

POTUHNJENEC

Potrebujete:

- o 0,5 dcl limoninega sirupa
- o 0,5 dcl pomarančnega soka
- o 2 dcl coca-cola ali koke

Priprava:

V mikser (ali mešalnik za koktaile) stresite nekaj ledu in ostale sestavine. Dekorirajte z limonino rezino.

KARIBSKA KRALJICA

Sestavine:

- o narezana banana
- o 1 dcl limoninega soka (Fruc)
- o 1 dcl mleka
- o nekaj nasekljanih orehov

Priprava:

V mikser stresite nekaj ledu in ostale sestavine (razen orehov) ter jih močno zmešajte (mleko se doda na koncu, da se zaradi limoninega soka ne sesiri). Dekorirajte s sesekljanimi orehi, ki jih potresete po vrhu.

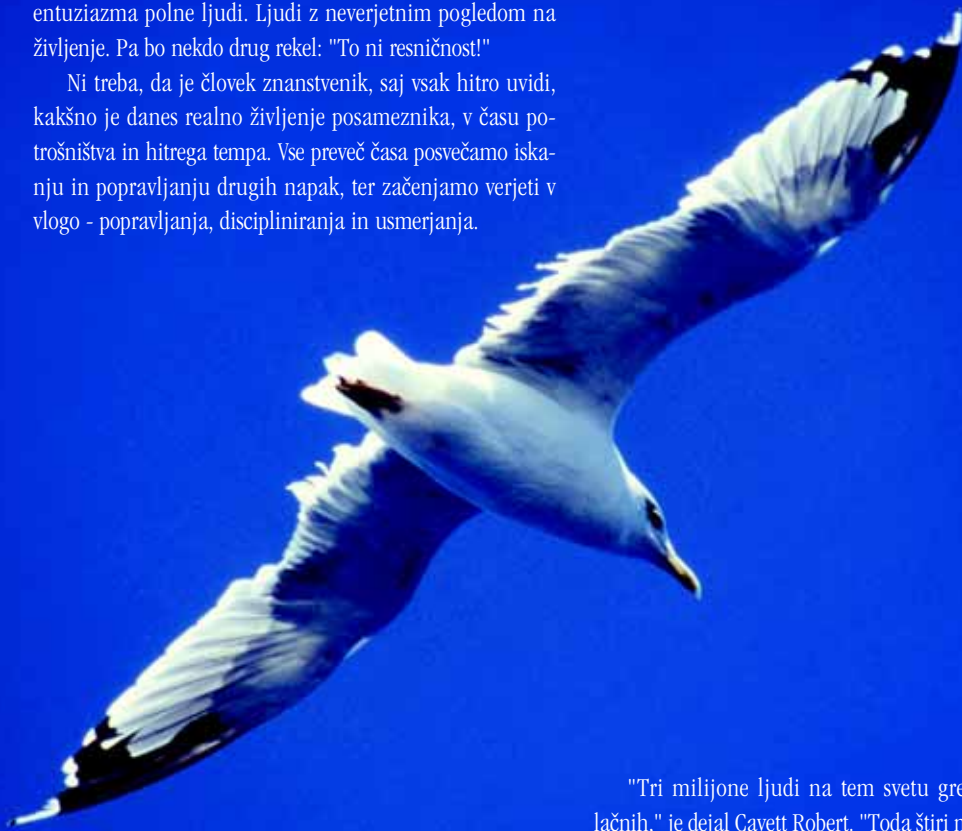

Spodbujevalec

I. Federman je rekel: "Ne ljubimo drugih ljudi zaradi tega, kar so, ampak zaradi občutkov, ki se nam ob njih porajajo."

Ko bi le lahko v svojem življenju spoznali samo živahne, entuziazma polne ljudi. Ljudi z neverjetnim pogledom na življenje. Pa bo nekdo drug rekel: "To ni resničnost!"

Ni treba, da je človek znanstvenik, saj vsak hitro uvidi, kakšno je danes realno življenje posameznika, v času potrošništva in hitrega tempa. Vse preveč časa posvečamo iskanju in popravljanju drugih napak, ter začenjamo verjeti v vlogo - popravljanja, discipliniranja in usmerjanja.

"Tri milijone ljudi na tem svetu gre vsak večer spat lačnih," je dejal Cavett Robert. "Toda štiri milijarde gre v posteljo lačnih preprostih besed, podpore in priznanja."

Spodbujevalec je torej tisti, ki nas spodbuja in bodri, podpira naše sanje, razume naše težave, se veseli naših uspehov in poskrbi, da ne gremo nikoli spat z bolečim trebuškom, strtim srčkom ali zlomljenim duhom.

Srečen si lahko, če si že našel svojega spodbujevalca (in če jih srečuješ vsak dan več) in srečen tisti, kateremu spodbujevalec si ti sam. Če se ima namreč vsakdo ob tebi malce rajši, si zagotavljaš, da te bo imel vsak od njih zelo rad in nekoč ti bo nekdo šepnil na uho: "Kadar sem s teboj, sem sam sebi bolj všeč."

In memoriam

Morda sem nestrpen, vendar me - sicer čisto intimno in navzven žal prevečkrat neopazno - moti, ko ljudje v nenadzorovanih in največkrat umetnih navalih sreče ne vidijo temnih plati življenja in nesrečnih ljudi okoli sebe. Tolikokrat izpeta zgodba praznikov, ki množice na krilih evforije za nekaj dni dvignejo v višave, že prvi dan novega leta, nekatere pa že prej, z vso silo treščijo ob tla. Nekateri tega preprosto ne preživijo.

Ne vem natančno, zakaj tokrat nisem zmogel svetlejšega uvoda. Verjetno mi je bilo nekaj turobnega položenega že v zibko, kaj mračnega še kasneje dodano, piko na i pa je pred kratkim postavila knjiga, ki vam jo predstavljam tokrat.

Primo Levi, italijanski Žid, ki je čudežno preživel Auschwitz, prične svo-

Vi, ki varno živite
v toplih domovih, ki vas ob
večernih povratkih čakajo
topla jed in prijazni obrazi,
pomislite, ali je človek ta,
ki dela v blatu,
ki za pokoj ne ve,
ki se za košček kruha bori,
ki ga ubije en sam da ali ne ...

jo srhljivo izpoved z naslovom **Ali je to človek** s pomenljivimi in težkimi verzi:

Upravičen je avtorjev strah, da je dogajanje med drugo svetovno vojno v zloglasnih taboriščih preseglo mejo, ki jo človeški razum še sprejme. Preveč pošastno, da bi verjeli, česar nismo doživeli ali vsaj videli. Kakor da je vlak zgodovine popolnoma iztiril in se je zgodilo to, kar je po vseh merilih sprto z mogočim. Ko živemu telesu več človek ne moreš reči. Ko življenje ni več vprašanje, ker je odgovor smrt. Še izbira načina postane privilegij. Recepta za preživetje ni. Še huje pa je, da "sreča" ni pravi izraz za "ostati živ".

Primo Levi v svojem delu izpolnjuje svojo zgodovinsko moralno obvezo. Z

izpovedjo dogodkov časa, ki ga je med drugo svetovno vojno preživel v Auschwitzu, je skušal del grozovitega bremena preložiti na pleča civilizacije, ki je zrastle na ruševinah nacizma in fašizma. V spomin na nekaj, kar se je zgodilo, in se, prav zato, ker se je že bilo zgodilo, spet lahko zgodi.

In vse to - kako paradoksalno - prav zaradi "človeka" ?!

Jež svetuje, vi preberete:
Primo Levi, Ali je to človek

Bine: Luka Snaj

Dane: Peter Rink

Fotografije in oblikovanje:

Blaz Verbič

Bine in Dane Skavtski piškoti

Glej, glej, novi Tabor.
Ooo, članek o članarini ...

Živjo Bine,
Kaj delaš? Kaj novega?

Zdravo.
Tabor berem.

Novo leto se bliža,
spet bo treba plačat članarino.

Jaz pa sem
povsem brez denarja.

Posvetilo se mi je!!!
Spekla in prodajala bova
skavtske piškotke!

Dane je obrnil svoje žepe okoli in našel le dva kovanca.

Ups, pozabila
sva dodati jajca ...

Mmmm,
kako diši ...

... in se s kupom piškotov lotila prodaje.

Dobro dan. Sem mala tabornica,
kupite moje skavtske piškotke?

Žal smo letos že dali
denar gasilcem za koledar.
Nič ne bo ...

Prebrala sta knjigo "Sladčice iz domače peči" in
se lotila peke slastnih skavtskih piškotov ...

Preoblekla sta se v male tabornice in začela s prodajo piškotov
po domovih ...

... prodajo po telefonu ...

... poskusila sta tudi s prodajo na stojnici na tržnici.

Bine je poskusil s prodajo po internetu ...

... Dane pa še pri manjših odjemalcih.

Tudi prodaja pred cerkvijo ni šla ...

Strupeno jabolko

Za igro potrebujemo eno "strupeno" jabolko, ki je lahko tudi majhna žoga, in nekoga, ki bo znal igrati na sintetizator, ali pa si pomagamo z radijem. Glasba naj bo živahna in naj ritmi bodo vsem dobro poznani.

Igra je primerna za najmlajše mume, na kakšni od "žurk" pa zadiši po njej tudi grčam. Za igro morajo biti vsaj trije. Dva, ki si bosta podajala strupeno jabolko in eden, ki bo skrbel za glasbo. Taborniki se postavijo v krog in nekdo, ki ima v roki strupeno jabolko, ga da naprej desnemu sosedu in tako strupeno jabolko potuje v krogu. Starejši kot so taborniki lahko tudi menjavajo smer - leva-desna.

Strupeno jabolko potuje tako dolgo po krogu, dokler v trenutku glasba ne utihne in takrat iz kroga izpade tisti, ki je imel strupeno jabolko v roki, jo je ravno dobil ali pa prepozno podal naprej.

Potem spet nadaljujemo z glasbo in jo tolikokrat prekinemo (približno na pol minute - odvisno, kako velika skupina se igro igra), da ostaneta le dva in na koncu en zmagovalec.

Igra je za sprostitev in zabavo, saj v njej sodelujejo vsi. V krogu med podajanjem strupenega jabolka se namreč lahko na mestu pleše in giba, s plesom okoli kroga pa lahko sodelujejo tudi tisti, ki izpadejo in tako nikomur ni dolgčas. Pa uživajte v igri.

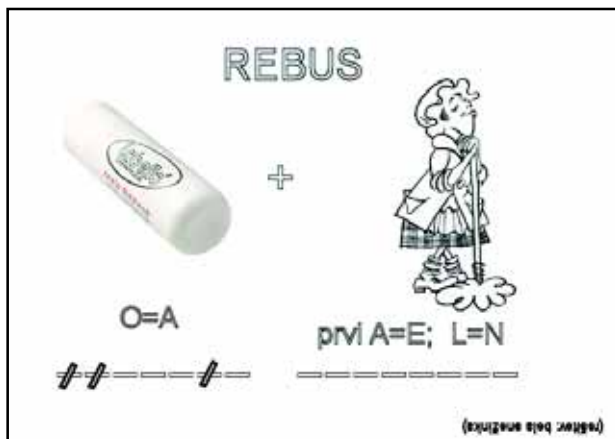
STRIC VOLK

No, pa je leto zavrtilo še eno stran stoletnega koledarja. In kakor je ob koncu leta že navada, je v deželo Slovencev iz Betlehema prišla tudi Luč miru. Njeni prinašalci so s poslanico pozivali k razmisleku in delovanju v skladu z njim (Pridi k sebi!). Luč je taborniško-skavtska delegacija ponesla na vrh Slovenije, na Triglav, ustaviti pa se ni pozabila tudi pri predsedniku države.

Sporočilo dr. Drnovška ob tem obisku je bilo: "Ukvarjanje z medsebojnimi odnosi in razmišljanje o sebi daje nekaj več v današnji družbi, ki je vse bolj potrošniško in materialno usmerjena." Tega se taborniki in skavti verjetno dobro zavedamo. Kljub temu pa kot "ozaveščeni" ne moremo živeti mimo družbenega trenda. Dotakne se nas v vsakodnevem življenju. Zato moramo verjetno skozi nenehno preverjanje, kdo sploh smo (kot gibanje), zakaj smo tu, delovati družbeno koristno. Razmišljanje o sebi in zapiranje v lastne svetove ne bo obrodilo sadov. "Uspešni bomo, če bomo skozi delovanje prispevali k pozitivnem razpoloženju v družbi," je na koncu sporočila dejal dr. Drnovšek.

Pa še to. O pomenu tesnega sodelovanja med skavtskimi in taborniški organizacijami, ki so ga v sporočilu za javnost posredovali v Slovenski tiskovni agenciji, pa bi rad, da mi kakšen predstavnik ene ali druge organizacije razloži, kaj zanj pomeni pridevnik tesen (v SSKJ tesno - hoditi drug ob drugem, lahko pa tudi tesno pri srcu, tesnobno). Ker ne vidim prav pogosto kombinacijo peščne in oranžne barve (čeprav modne zapovedi za naslednje poletje poudarjajo prav to kombinacijo), imam občutek, da gre za drugi pomen.

Stric volk

NAGRADNA KRIŽANKA

KRIŽANKE KRIŽKO	OZIR	PISEC SLOVARJEV	TOTALI- ZIRANJE	ALENKA KOLMAN	UPANJE	ARHITEKT MIHEVC	HITER TEK KONJA	KRIŽANKE KRIŽKO	GORILNIK ZA MEHKO LOTANJE	VULKANSKI IZMECEK	KEMLSKI ELEMENT (Am)	ZIMSKO- SPORTNI CENTER NA POLJSKEM
NEPORAB- LJEN DEL CELOTE								LAVINA				
ZAPORA								JUŽNOAM. TOVORNA ŽIVAL RUS. ŠAHIST (MIHAIL)				
GESLO	▶			DODATEK K ZAPISNIKU NARODNO- OSVOBODIL- NI BOJ								
SLIKARKA KOBILCA						KRIŽANKE KRIŽKO	GRENKI ZELIŠČNI LIKER ANTON OCVIRK					
MAJHEN LESEN PLUG					VZKLJIK NA BIKO- BORBAH	ANGLEŠKO SVETLO PIVO MAJHEN JEZ				IRENA POLANEC REKA V AVSTRUI		
OBRAT ZA GOJENJE RIB												
PRIHOD V PROSTOR												
KMEČKO VOZILO				LANTAN DEBELI SAD SREDO- ZEMSKEGA KOSTANJA			OPRUE- MALO	HRVAŠKO MESTO V DALMACIJI VLEK				
DEJSTVO, DA KDO PRIDE K PAMETI, SE SPAMETUJE												
PTICA					GRAFIK IN ILUSTRA- TOR GABRIEL JUSTIN	PETER LEVEC JUŽNO- AMERIŠKA KUKAVICA						
OSJE GNEZDO					ŠVEDSKI SMUČARSKI CENTER VILJ AMERSEK							
SLOVENSKI KEMIK (STANE)												
KRIŽANKE KRIŽKO	NARODNI PARK V VENEZUELI											

Nagrajenci in nagradni razpis številka 1

Med poslanimi kuponi za nagradno križanko iz 12 številke smo izžrebali naslednje nagrajence, ki prejmejo knjižne nagrade: Alenka Simončič, Martina Krpana 30, 1000 Ljubljana; Helena Murgelj, Starine 15, 8222 Otočec; Gregor Galjot, Na Kresu 34, 4228 Železniki; Maja Pergovnik, Aškerčeva 3a, 3325 Šoštanj; Drogino nagrado prejme Vita Petan, Gačnik 77b, 2211 Pesnica. Čestitamo!

Nagradni kupon pošljite najpozneje do 26. januarja na naslov: Revija TABOR, Parmova 33, 1000 Ljubljana. **Obvezno na dopisnici.**

NAGRADNI KUPON - 1

Rešitve so:

LIERER
 Penzion-restavracija
 Srednje Gameljne 32a

ZADRUGA

JAZON
 Reševalec:
DROGA

**Ali še vedno ne veste, kam boste šli na zimovanje
ali smučarski vikend?**

**Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju, skupaj s
smučišči Vogel in Kobla, pravi
odgovor na vprašanje.**

**Ne odlašajte, čimprej pokličite 041/490 888
in si zagotovite prostor.**